

GÜNEŞİN TÜRKÜSÜ

VE

DOĞANIN GÖZYAŞLARI

SONG of the SUN

&

TEARS of NATURE

ISBN: 978-605-9870-05-4

©Alter Yay. Rek. Org. Tic. Ltd. Şti.

Yayıncı Sertifika No: 11483

© Ahmet Rüştü HATİPOĞLU

arustu1206@yahoo.co.uk

KİTAPIN ADI: GÜNEŞİN TÜRKÜSÜ VE DOĞANIN GÖZYAŞLARI

Song of the Sun & Tears of Nature

YAZAR: A. RÜŞTÜ HATİPOĞLU

FOTOĞRAFLAR: A. RÜŞTÜ HATİPOĞLU

Alter Yay. Rek. Org. Tic. Ltd.Şti

1.Cd. Elif Sk. No:7/58

İskitler / ANKARA

www.alteryayincilik.com

alter@alteryayincilik.com

BASKI:

DİZGİ & KAPAK: ÖZLEM ŞENTÜRKLÜ

BASIM TARİHİ: 2015

Yaşamımı anlamlı kılan biricik aşkım, canım karıma...

Ođluma,

Kardeřlerime,

Ve tabii ki

Canım anama...

ÖNSÖZ

Hatipoğlu iyi bir gezgin ve doğaseverdir. İyi bir gezgin aynı zamanda iyi bir gözlemcidir. İyi bir gözlemci gören insandır. Fotoğraf sanatçısının en önemli yanı iyi bir gözlemci olmasından kaynaklanır. Rüştü Hatipoğlu'nun bu yeteneklere sahip olduğunu ilk fotoğraf makinesine sahip olduğu zaman çektiği fotoğrafların baskılarını gördüğüm zaman fark ettim ve tanımak istedim. Uzun yıllardan beri takip ettiğim Hatipoğlu'nun değişik ülkelerde ve yerlerde çektiği fotoğraflar bu albümde “Güneşin Türküsü” olarak karşımıza geldi. Güneşin doğuş ve batışı her amatör ve profesyoneli heyecanlandıran ve çekmekten zevk aldığı bir konudur. Hatipoğlu değişik mekân ve yerlerde bu güzellikleri gönül gözü ile ve “Doğanın Gözyaşları” dediği makro fotoğrafları ve duygu yüklü şiirsel dizeleri de sunuyor. Tebrikler Hatipoğlu, daha nice başarı dileklerle.

Sıtkı FIRAT

1998 yılında TÜRKSAV tarafından “Türk Dünyasına Hizmet Ödülü”
2004 yılında FSK tarafından “Fotoğrafta 50. yıl Onuru”
2001 yılında FIAP tarafından “Yılın Duayen Sanatçısı”
2005 yılında Sanat Kurumu'nca “Yılın Fotoğraf Sanatçısı” unvanları
55. Fotoğraf yılı dolayısı ile Kültür Bakanlığınca başarı plaketi verildi.

Canlar,

Bu albüm, gerçekleşmesi uzun bir sürece yayılan son fotoğraf sergimden doğdu. Dostum Hasan İLHAN epey bir zamandır sırf benim fotoğraflarımdan oluşan bir albüm çıkartmayı öneriyordu. İşte bu sergi de bunu yaşama geçirmenin bir bahanesi oldu.

İki senedir hazırlanıyorum bu sergiye. Destek bulamadan kalkışılan böyle bir işin parasal portresi yüksek olduğu için bu kadar zaman aldı hazırlanmam. Hazırlık aşamasında, serginin sırf günbatımı fotoğraflarından oluşması insanları sıkabileceği, aralara yerleştirilen ve benim kaleme alacağım şiir ve yazılarla bu tekdüzeliği bozmanın sergiyi daha ilginç kılabileceği yönünde bir fikir sundu başka bir dost, Aykut FIRAT. Aykut'un fotoğraflarımı elden geçirme ve baskıya hazırlama konusundaki desteği benim işimi çok kolaylaştırmıştı.

Friends,

The exhibition, which is the basis of this album, took me a couple of years to prepare. My publisher friend Mr. Hasan İLHAN has always been pestering me, in a nice way though, to have a photo album printed. Instead of choosing some photos and have them brought together in an album I chose the harder road, first hold an exhibition and then have them printed.

I have been preparing for two years for this exhibition. This is because unless you find a sponsor such things to be realised forces one's budget. During the preparation period another friend, Mr. Aykut FIRAT suggested that instead of just having the sunset shots in the exhibition it would be nice to break the monotony by inserting some poems, written by me, in between the pictures. During the preparations he helped me in many ways and

Bu önerisi de yerinde olduğundan ne yapabilirimi düşünmeye başladım. Zira ben ne şairdim ne de yazar. Sadece arada duygulandığımda bu duyguları kağıda dökmeye çalışan tutkulu ve ölesiye duygusal bir insanım. Ne yapabilirim diye düşünürken hayranı olduğum ve çok sevdiğim Nazım HİKMET'in şiirlerinden yararlanmak olabilir diye düşündüm ve birkaç şiirini kullanmaya karar verdim.

Ayrıca, tekdüzeliği biraz daha kırmak adına aralara bazı damla fotoğrafları da serpiştirdim.

İşte bu noktada Hasan'ın önerisi aklıma geldi ve hemen albüm hazırlıklarına başladım. Öncelikle, Nazım HİKMET'in şiirlerini basılı bir eserde kullanabilmem için yayın hakları Yapı Kredi Yayınlarında olması nedeniyle onlardan kullanım izni alıp telif hakkı ödemem gerektiğinden bu konuyu araştırmaya giriştim.

in general his suggestions were always worth taking into consideration. But I was neither a poet nor a writer. I was just a passionate romantic who once in a while scabble a few lines. So, I started thinking for a way out. Then it struck me: Why not use the poems of a great poet, Nazım HİKMET... But this was not quite enough to break the monotony. I also decided to intersperse a few pictures of raindrops on plants.

At that moment I remembered the suggestion of Hasan and started to prepare the album to be printed. First of all, I had to get permission from, and pay the intellectual property rights costs to, the rightful owner. After a little research I got in touch with Yapı Kredi Yayınları (YKY), who are holding the intellectual property rights of Nazım HİKMET's works. After quite a few letters, telephones and having sent a rough copy of the book in DVD I was

Uzun yazışmalar, sergi sunumunu içeren bir DVD yollama ve telefonlardan sonra benden bütçemi zorlayacak miktarda bir para istediler. Hakları tabii... Çok ta istiyordum fotoğraflarımı Nazım Usta'nın birkaç şiiri ile birlikte paylaşmayı... Ne yapacağım?

O zaman Aykut'un önerisini, yani kendi şiirlerimi kullanma, bir kez daha düşünmeye başladım. Fakat burada güzel bir nokta var benim açımdan; herşeye rağmen Yapı Kredi Yayınları bu şiirleri kullanmama izin veriyorlardı. Ne demek oluyor bu? Demek albümümü beğendiler ve Nazım'ın şiirlerini kullanmamda bir sakınca görmediler. Benim için hoştu tabii bu... Gelin görün ki bu aralar bütçem bu yükü kaldıracak gibi değil.

İşte o zaman yıllar içinde birikmiş, duygularımı kaleme alıp bir kenara sakladığım karalamalar geldi aklıma. Şair değildim, olsun... Yazar da değildim,

asked to pay such an amount that was not at the time possible for me to do so. Of course, from their point of view they are right. In spite of everything there is solace for me... YKY was letting me use those poems I selected. What did this mean? It meant that my photos must have been liked and approved so much that they let me use the poems. It was quite a praise for me. But, how I had conditioned myself to share my works with the great poet... Never mind... Now, what was I going to do?

Then Aykut's idea came to my rescue; why not use my own poems and articles. I am not a poet, so what? I am not a writer either, again so what? These are my emotions, simple, plain but thoroughly sincere and honest. Soooo... Are not the photos I am sharing with you are the mirror of my emotions and my feelings?

yine olsun... Bunlar benim duygularım, basit, sade ve içten. Eeee... Fotoğraflarım da duygularımı yansıtmaya çalıştığım görüntüler değil mi?

İşte elinizdeki, duygularımın çeşitli şekillerde ifade edilerek bir yerde buluştukları bir albüm...

Umarım benim hazırladığım anlarda aldığım kadar keyif alırsınız...

Thus the album you are holding in your hands is the combination of various emotions told in a variety of form.

I hope you will enjoy as much as I enjoyed preparing it.

GÜNEŞ TANRI ve TANRIÇALARI

Bilinen insanlık tarihi boyunca güneşin ısıtıcı, aydınlatıcı olağanüstü gücü ona tapınmayı ve çeşitli sıfatlarla tanrılaştırılmayı doğurmuştur. Bu tanrı ve tanrıçalardan bazıları şunlardır:

Apollon (Yunanca: Απόλλων, Latince: Apollo), mitolojide müziğin, sanatların, güneşin, ateşin ve şiirin tanrısıdır. Ayrıca kehanet yapan, bilici tanrıdır. Aynı zamanda kâhinlik yeteneğini diğer insanlara da transfer edebilir (Kassandra). Zeus ve Leto'nun oğlu, Artemis'in ikiz kardeşidir. Sarışın ve çok yakışıklıdır. Aslen Yunan olan Apollon, Roma mitolojisine Apollo ismiyle geçmiştir. Mitolojideki en önemli tanrılardan biri olan Apollon, Anadolu kökenlidir.

Aten veya Aton veya Zentuk, IV. Amenhotep veya sonradan aldığı adla Akhenaton (Aton'un

hizmetkârı) tarafından ortaya çıkarılan bir Mısır tanrısıdır. Tıpkı günümüzde büyük kitlelere ulaşmış olan İbrahimî dinlerde olduğu gibi tek tanrı olarak kabul edilmiştir. Bu tanrının somut bir betimlemesi yoktu. Duvarlarla çevrili, üstü açık bir tapınakta tapınılırdı. Aton her ışının ucunda bir el olan bir Güneş olarak çizilirdi.

Helios, Antik Yunan'da, Hyperion ve Theia'nın oğlu ve Güneş Tanrısı olup yüzü Apollon'a benzemektedir.

Bazen sadece baş kısmına, bazen de çıplak olarak tüm vücudu elinde bir küre tutarken ya da quadriga (chariot, dört atlı araba) içinde gökyüzünde olarak özellikle Rodos sikkelerinde rastlanılmaktadır. Güneşe tapınma, Yunanlılar tarafından benimsenmiş olmakla birlikte Pers kültüründe daha güçlüydü. Anabasis'te, Antik Ermenistan'da atların güneşe kurban edilmesi geleneğinden bahsedilmektedir:

“Ganimet aldığı yaşlı atlardan birini semirttikten sonra kurban etmesi için ona verdi. Bu atın güneşe adandığını duymuştu ve yolda yorgunluktan ölmesinden korkmaktaydı”.

Helyum elementinin adı da Helios`tan gelmektedir.

Elagabalus, Elagabal, El-Gebal ya da Heliogabalus, Suriyeli-Roman güneş tanrısıdır.

Elagabalus’a başta sadece Emesa, Suriye’de (günümüz Humus, Suriye) saygı duyuluyor ve ibadet ediliyordu. Bu sıralarda El-Gebal’a ibadet edenlerden, bilinen en önemlileri, Emesa’yı yöneten Emesa Kraliyet Ailesi’ydi. Tanrının ismi, Suriye Arapçası İlâh hag-Gabal’ın Latinleştirilmiş halidir ve Dağ ve Güneş Tanrısı anlamına gelir. 2. yüzyıl’da, tanrının kültü, Roma İmparatorluğu’nun diğer bölgelerine de sıçramıştır. Örneğin, günümüz Hollanda’sında bulunan Woerden kenti yakınlarında Roma Dönemi’nden kalma,

Elagabalus’a adanmış yazıtlar bulunmuştur. Bu yazıtlar şu anda Woerden Şehir Müzesi’nde sergilenmektedir.

Horus (Haru, Hor), Eski Mısır mitolojisinde gök (Güneş) tanrısıdır. Osiris ve İsis’in oğludur. Horus, şahin başlı tasvir edilir, bazı tasvirlerde firavunlar İsis’in kucağında sembolize edilmiştir. Bunun sebebi firavunların dünya üzerindeki Horus olduğuna inanılmasındandır. Firavunlar kendilerini Horus’un yeryüzündeki cisimleşmiş halleri olarak gördükleri için Horus, Antik Mısır’ın en önemli tanrılarında biridir. Firavunlar, Horus’un ismini kendi isimlerinden biri olarak alırlardı. Aynı zamanda Firavunlar Ra’nın takipçisiydiler, bu yüzden Horus aynı zamanda güneş ile de ilişkilendirilirdi. Güneş tanrısı olarak gösterilmesi yanında Osiris’in oğluydu. Mısır’ın farklı bölgelerinde farklı Horus varyasyonları konusundaki ihtilafı çözmek için en az onbeş farklı Horus formu kullanılmıştır. Bu

formlar ait oldukları soyağacına bağlı olarak güneş ve Osiris tipi olmak üzere iki kategoriye ayrılabilir. Eğer İsis'in oğlu olduğu söyleniyorsa, Osiris tipi; yoksa güneş tipi kabul edilmektedir. Güneş tipi Horus, Atum, Ra, Geb ya da Nut çeşitli tanrıların oğlu olarak adlandırılırdı.

Inti, İnkâ mitolojisinde güneş ve gökkuşağının tanrısıdır.

Yuvarlak altın bir yüzeyde insan yüzü olarak canlandırılmıştır. Mitolojiye göre Manco Capac ve Mama Ocllo'nun babasıdır. Karısı Mama Quilla olarak adlandırılmıştır. Inti kültü, 15. yüzyılın ilk yarısında 9. İnkâ hükümranı Pachacutec Yupanqui tarafından ortaya atılmıştır.

Ra, Mısır mitolojisinde güneş tanrısıdır. Kutsal merkezi Heliopolis'dir. Genellikle başında bir disk bulunan şahin kafalı insan biçiminde canlandırılmıştır. Eski tanrı Atum'la bir tutularak IV. sülale döneminde devlet tanrısı olmuştur.

Kefren'den başlayarak firavunlar, onun soyundan geldiklerini ilan etmişlerdir. Güneş Ra'nın sembolüdür; tüm vücudunu ya da gözünü temsil eder. Ra'nın sembolleri güneş sembolleridir, Phoenix'e benzer bir özelliği vardır; her sabah ateşlerin içinden tekrar doğar. E.A. Wallis Budge'a göre, Ra Mısır'ın tek tanrısı idi. Diğer tüm tanrılar ve tanrıçalar; Ra'nın parçalarını oluşturuyordu.

Utu (Süm), Sümer mitolojisinde güneş ve adaletin tanrısı. Nanna ile Ningal'ın çocuğudur. Her şeyi yaratan, bütün işi iyilik olan büyük tanrıdır. Her günün sonunda yeraltı dünyasına inerek, ölümlerin kaderini belirler. Urgakina destanında da geçen oğlunun adı El-merkar'dır.

Şamaş veya Sama, Asur ve Babil'de tapınılan Güneş-tanrınının Akadca ismidir. Sümer mitolojisindeki Utu'nun karşılığıdır.

Babası Sin (Nanna - Ay), ikiz kız kardeşi ise İştâr'dır (İnanna - Dünya).

Şamaş Arapça'ya Şems olarak geçmiştir. Şems güneş demektir. Abdüşşems, güneşin kulu anlamında güneşe tapanların aldıkları bir isimdir. Şamaş'ın batı dillerindeki değişmiş şekli Sun (İngilizce), Sonne (Almanca)'dir.

Gök cisimlerine tapınılan dönemlerde haftanın bir günü güneşe ayrılmıştı. Güneş günü anlamında Sunday (İngilizce), Sonntag (Almanca) güneş tapınmasından kalan isimlerdendir.

Amaterasu, Amaterasu-ōmikami veya Ōhirume-no-muchi-no-kami, (Japonca: parlak gök). Japon imparatorluk ailesi bu Güneş tanrıçasının soyundan geldiğini öne sürer. Amaterasu, babası İzanagi'nin sol gözünden doğmuştur. Mitolojide, erkek kardeşi Susano'o'ya kızıp bir mağaraya saklandığı ve dünyayı karanlığa boğduğu anlatılır. Japonya'nın en önemli şinto tapınağı İse'de bu tanrıçaya tapınılır.

Japon mitolojisi'nde cennetin yöneticisi güneş tanrıçası. Adı, cennette ışıldayan - gökyüzünü aydınlatan anlamlarını taşır. Japonların ulusal dini Şintoizm'de birbirine eşit güçte olan tanrıların üstünde bulunan tek tanrıdır. Bu dinin en büyük rahibi de japon imparatorudur, bu yüzden imparatora güneşin oğlu denir. Japon inançlarına göre imparator siyasal yetkilerini tanrıça Amaterasu'dan miras yoluyla almıştır. Amaterasu dünya düzenini kurması için torunu Ninighi No Mikoto'yu yeryüzüne göndermiştir. İlk Japon imparatoru Jimmu Tenno'nun bu torunun soyundan türediğine inanılır.

Gün Ana (Azerice: Gün Ana, Kırgızca: Күн Эне, Kazakça: Күн Ана, Yakutça: Күн Ийэ, Balkarca: Кюн Ана, Osmanlıca: ان آ نوگ) - Türk ve Altay mitolojisinde Güneş Tanrıçası. Kün Ana veya Güneş (Küneş) Ana olarak da bilinir. Bazen Yaşık Ana da denir. Moğollar Nar

(Nara) Ece derler. Altay Türkleri'nin Tengricilik inancında güneş ile birlikte Gök Âlemi'nin en yüksek katında oturan, güneş tanrıçası olarak görülebilecek kutsal bir varlıktır. Bu inanca göre Gün Ana insanların ilk büyük annesi, ve Ay Dede ilk büyük babasıdır. Göğün yedinci katında oturur. Türklerle de bağlantılı bazı ön Asya kültürlerinde dişil olarak algılanmıştır. Günümüzde kızlara Güneş adının verilmesinin nedenlerinden birisi de budur. Türklerde güneş sığağın ay ise soğuşun sembolüdür. Ural Batır (Ural Han) söylencesinde Gök Tanrısı Samrav'ın iki karısı vardır birisinin adı Kuyaş Ana'dır. (Diğeri de Ay Ana'dır.)

Mawu – Vodun ve Dahomey mitolojisinde, **Mawu** yaratıcı baş tanrı Nana Buluku'nun kızıdır. Yaratıcı bir tanrıça olan Mawu ay ve güneş ile de özdeşleştirilmiştir, genelde ay-tanrıça olarak tanımlanmıştır. Bazı mitlere göre, güneş tanrısı Lisa'nın eşi ve ikiz kız kardeşidir; diğeri mitlere

göre ise Mawu ve Lisa çift cinsiyetli ve çift yönlü bir tanrının, Mawu-Lisa, iki farklı yüzüdür, belki güneş ve ay şeklinde. Nana Buluku'nun çocukları olan Mawu ve Lisa, Xevioso'nun ebeveynidirler.

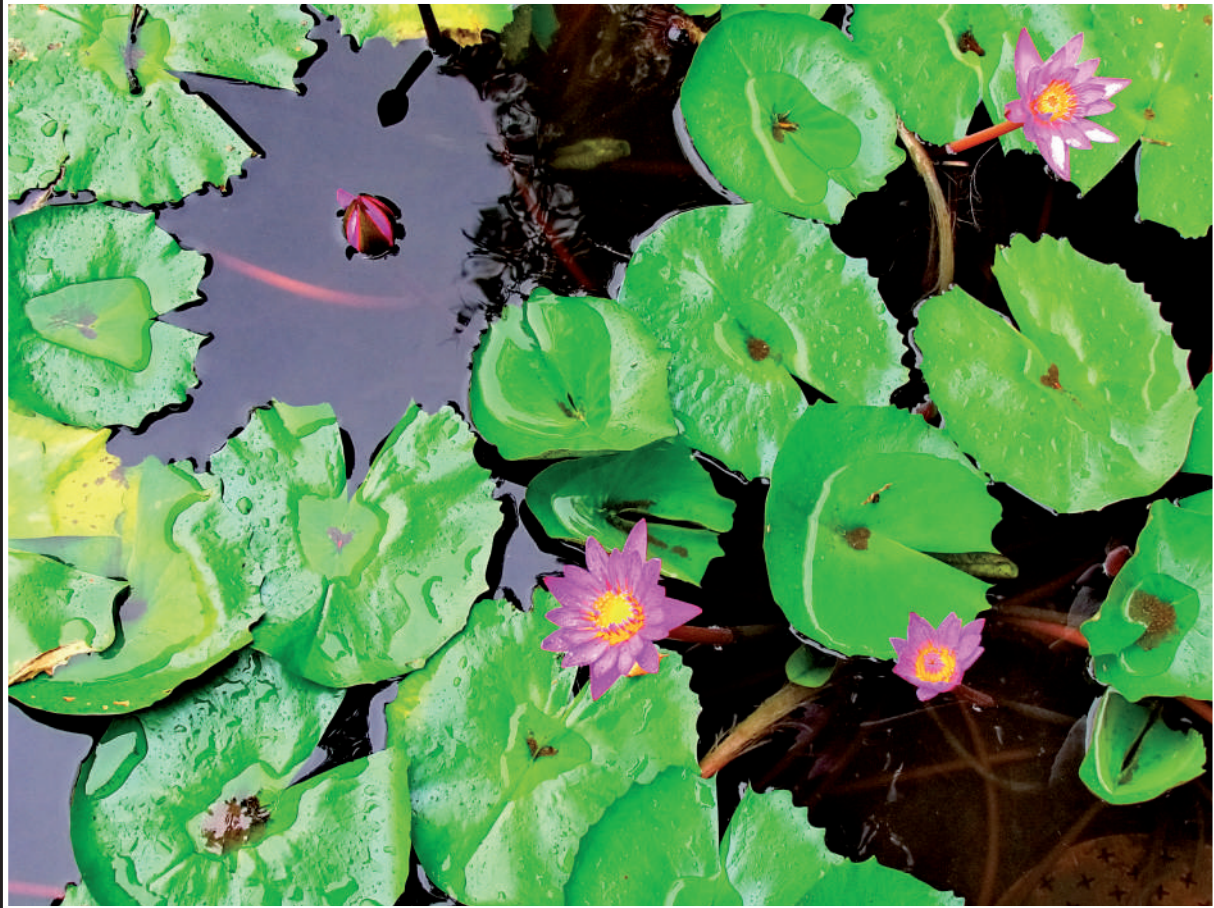
Sól (eski İskandinavca “güneş”) veya Sunna (eski yüksek Almanca) Alman mitolojisinde güneş tanrıçası. Eski yüksek Almanca olarak 9 veya 10. yüzyılda kaleme alınmış iki büyü kitabından biri olan Merseburg Büyüleri Sunna'nın Sinthgunt'un kız kardeşi olduğunu onaylar. İskandinav mitolojisinde, Sól Poetic Edda'da ve Prose Edda'da da onaylanır. Poetic Edda eski İskandinav anonim şiirlerinin bir derlemesidir. Prose Edda'da eski İskandinav eserlerinin bir derlemesidir. İkisinin de tarihlenmesi 13. Yüzyılın başlarına yapılmaktadır. Bu iki eser İskandinav Mitolojisinin ana kaynaklarıdır. Poetic Edda'nın bilim adamı ve tarihçi Snorri Sturluson tarafından 1220 civarında derlenip kaleme alındığı tahmin edilmektedir.

Poetic Edda'da Prose Edda'da Sól ay tanrıçası Máni'nin kızkardeşi ve Mundilfari'nin kızı olarak tanımlanmakta ve bazen Álfröðull olarak ta anılmaktadır. Sól canavar bir kurt tarafından öldürülmüş ancak ölmeden önce kendi yerini alacak bir kız çocuğu doğurmuştur. Ayrıca Prose Edda'da Glenr'in karısı olduğu dile getirilmiştir.

Günümüzde dahi hâlâ güneşe tapanlar vardır. Hemen hemen tüm insanlar gündeğumlarından ve günbatımlarından etkilenmeye devam

etmektedirler. Kimilerinin şiirlerinin, öykülerinin, romanlarının doğmasında ilham kaynağı oluyor; kimileri günbatımını en iyi şekilde izleyebilecekleri bir yer saptayıp ellerinde kırmızı şarap kadehleri hüyalara dalarak onu uğurluyorlar; kimileri coşup sevgililerine serenatlar yapıp şiirler yazıyor; kimileri de elinde fotoğraf makinesi o anları ölümsüzleştirmeye çalışıyor.

Kısacası, şu veya bu şekilde güneş hepimizi etkilemeye devam ediyor.

ANILAR

Hey be anılar...

İyileriniz neden çarçabuk terk ediyor beni...

Hep beni yıkan

Beni yıpratın

Beni üzen hallerinizle mi karşıma çıkacaksınız

Ama bakın

Yitiremediniz beni

Hala direniyorum

Biliyorum tüm gücünüzle bu insanı yok etmek amacınız...

Ama boşuna...

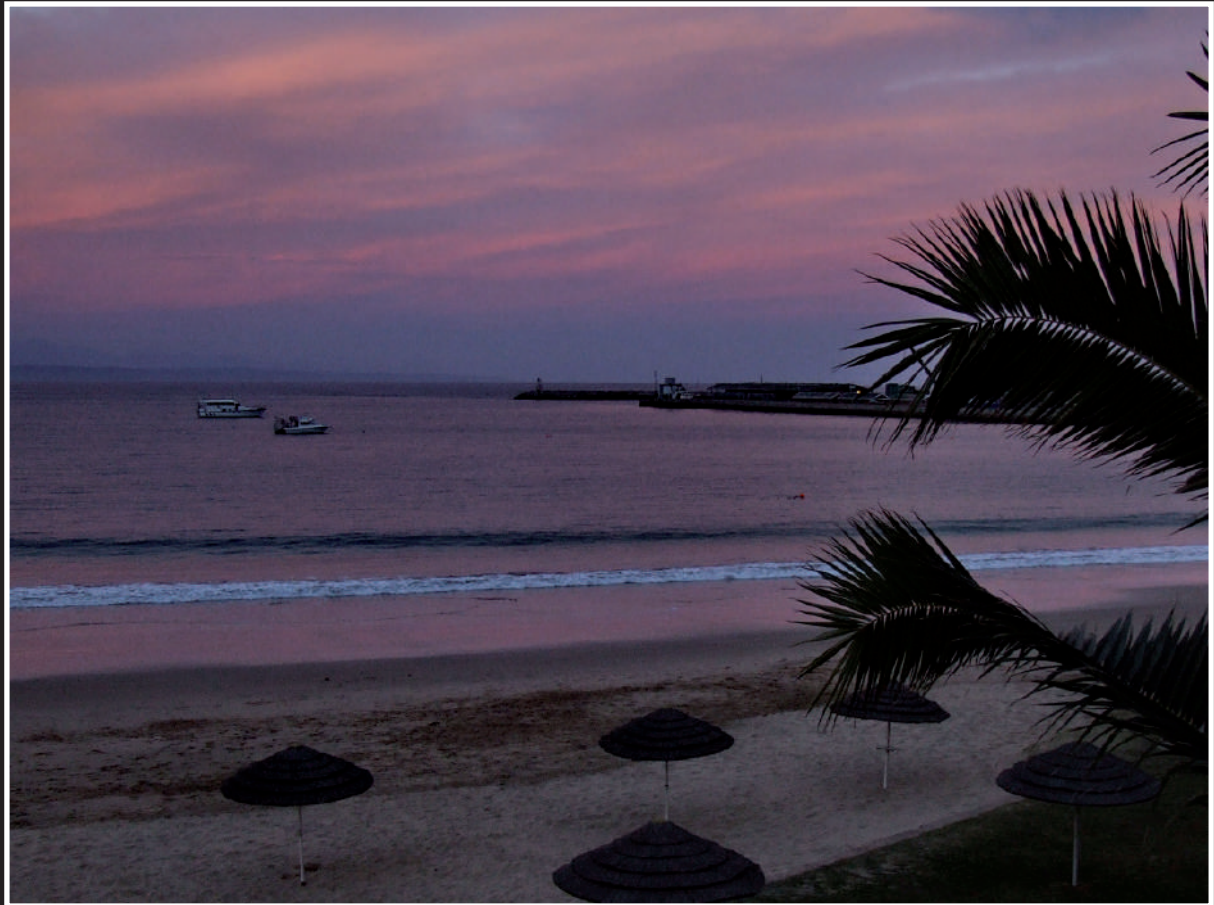
Bu insan ki

Yaşamı seven

İnsanı seven

Bir varlık...

Böyle bir insanı yok etmek öylesine zor ki!..

Ama size bir kopya vereyim isterseniz;

Nasıl mı yok edersiniz onu?...

Sevin ...

Sevin be...

Sevin onu...

Sevginizi gördüğünde bir kelebek kadar zayıf bir yaratık olacaktır...

O zaman

Yakalayın iki parmak arasında

Ve ezin

Acımasızcasına...

2 Nisan 2008

BASİT BİR İNSAN

Ne zaman dinecek bu göz yaşları?

Ne zaman dur diyeceğiz artık zulmedenlere?

Daha ne kadar akıtacağım bu kanlı gözyaşlarını içime?

Haykıramadan, içime akıtarak

Daha ne kadar

Boğazımda düğümlenecek bu kahrolası gözyaşları?

Yeter beeee.....

Yeteeeeer!...

Susmaktan bıktım artık...

Çocuklar ne diyor;

“SUSMA

SUSTUKÇA

SIRA

SANA GELECEK!..”

Bana gelmesi için sıranın
artık yalvarır oldum...
Belki o zaman
İçten bağırmaya
İsyanı dile getirmeye
Başlarım...
İsyan...
Direniş...
Veeee...
Adalet...
Sanki bu kelimelerle doğdum...
İsyan edip direnerek adaleti sağlamadığım sürece
Ben huzur bulamayacağım...
İşte ben buyum...
Böylesine basit bir insan...
9 Şubat 2009

BEKLEYECEĐİM...

CiĐerim yanıyor...

BoĐazım

DüĐüm düĐüm...

Yumruklarımı sıkıyorum

Çıldırasıya acıtırcasına...

Yıkıyor beni bu çaresizlik...

Bir yerlere,

Birilerine saldırmak

Geçiyor içimden...

Tutamıyorum kendimi,

Ama sadece gözyaşıımı dökme konusunda...

BekleyeceĐiz diyorlar

Kızım,
Oğlum,
Canlarım...
Ne zamana kadar?
Çıldırıyorum!..
Küçücük çocuklar
Vahşice katlediliyorlar
Ve ben
Çaresiz bekliyorum...
Geleceđine hiçbir zaman
İnancımı yitirmediğim
GÜNEŞLİ GÜNLERİ...
MOTORLARI MAVİLİKLERE SÜRECEĞİMİZ
ÖZ-GÜR günleri...

Benim gayrı kimim var?!?!?...

O rüzgar,

O yar,

O diyar,

ve...

dalgalarda

ben

bahtiyar...

DÜNYA ÇEVRE GÜNÜ

Bugün dünya çevre günü...

Kimseden bu günle ilgili bir ileti almadım, bir kişi hariç Can Kayı dostum...(Tabii ben de yollamadım...)

Ne üyeleri olduğum Doğal Hayatı Koruma Derneği'nden, ne TEMA'dan, ne de adlarını saymak istemediğim bir sürü doğa dostu dernekten... Hiçbirinden bu günle ilgili bir ileti almadım...

Ne acı değil mi?

Biz doğa severler ve demokratlar hep zannediyoruz ki işler kendiliğinden yürüyecek... Niye?...

Gerek var mı, ormanlarımız yok oluyormuş, erozyon had safhadaymış, su kaynaklarımız çılginca kuruyormuş, gibi konulara kafa yormaya?...

Kimin umurunda,

Bir milyara yakın insan açlıktan ölürken, yapılan tarımın %50'sinden fazlası büyükbaş ve küçükbaş hayvanlar ile biyo yakıt üretimi için kullanılması kimin umurunda...

Kimin umurunda...

Bizim yaşayabilmemiz için gerekli oksijeni yaratan ormanların yok edilmesi...

Kimin umurunda...

O güzelim, o can veren suların kirletilmesi için elimizden geleni yapmamamız...

Kimin umurunda...

Dünyamızın yarattığı servetin %80'ini dünya nüfusunun %20'sinin elinde olması...

Kimin umurunda...

İnsanın insanca yaşayabileceği bir dünya...

Korkmuşuz...

Sinmişiz bir köşeye...

Öylesine zavallılaştığımız ki, yürekler acısı...

Korkumuzu yenmeyip böylesine içimize kapandıkça George Orwell'in 1984 romanındaki dünyaya dönüşmemiz artık kaçınılmaz.

İnanılacak gibi değil,

Dünyanın akli sıra en gelişmiş varlığı olan insan bu kadar embesil olsun...

Ve...

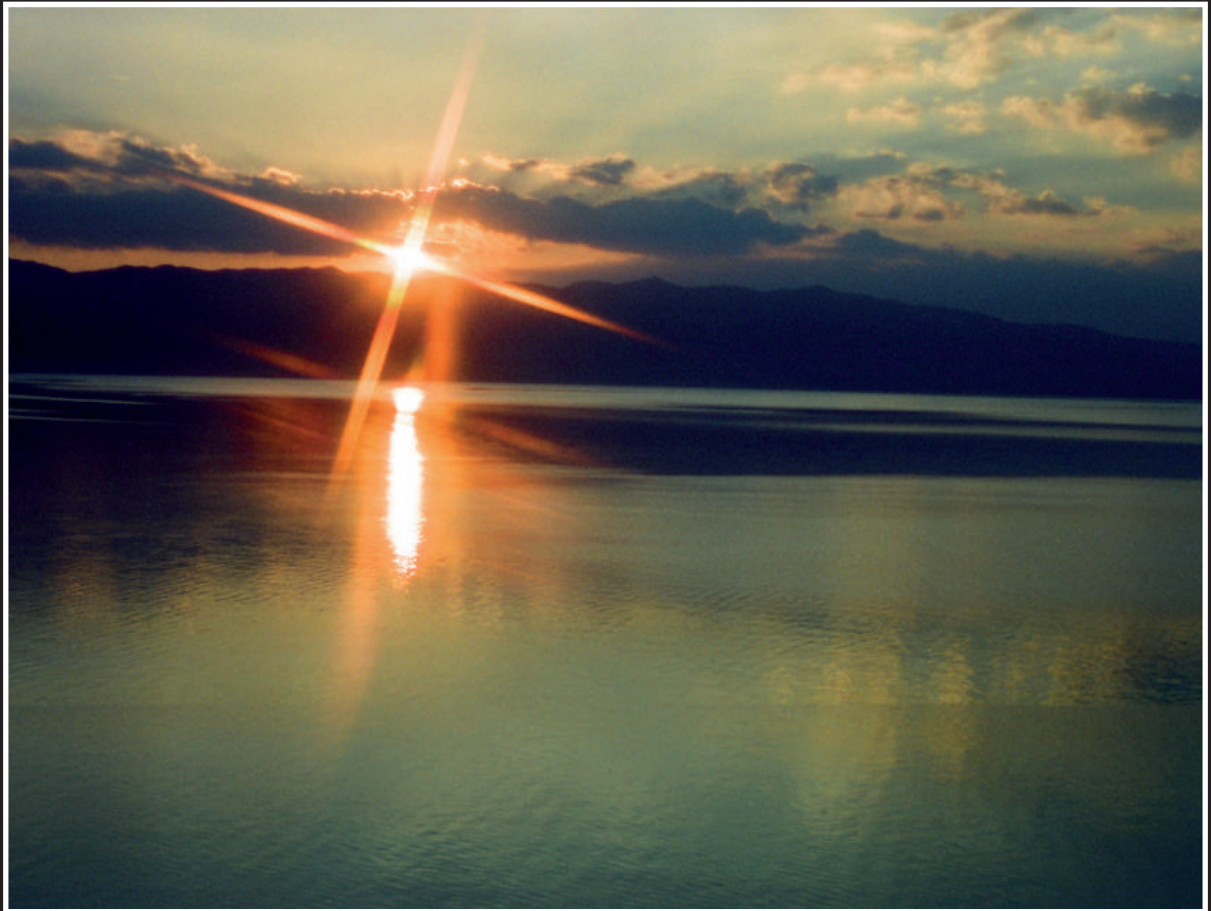
Kendisini yok etmek için elinden gelen her şeyi yapsın....

İnanılacak gibi değil!...

İnsanoğlu, artık ayağa kalk ve hakkını savun!...

Dünyana sahip çık!..

Ne duruyorsun be?...

BİZİM OLACAK...

Yaşamak istiyorum...

Yaşamak...

Hür olarak...

Dağlar,

Ormanlar,

Dereler

Benim olmalı

Koşmalıyım deliler gibi,

Koşmalıyım

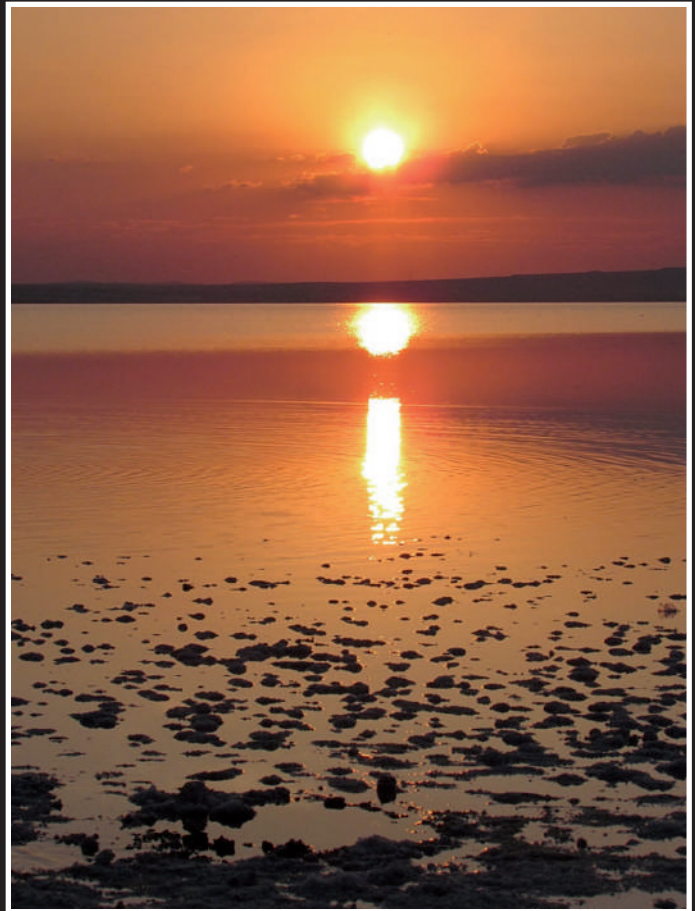
Bir o yana

Bir bu yana...

Nasıl güzeldir bu duygu

Gelin paylaşalım...

Tamam,

Biliyorum

Özgürlük yalnızlıktır...

Ama bu, benim özgürlüğüm..

Ben bunu paylaşmak istiyorum

Paylaştıkça özgürlüğümün artacağını biliyorum...

Gelin kucaklaşalım...

Kucaklaşarak büyüyelim,

İrileşelim...

O zaman

Göreceğiz ki

İsteğimize göre

Yalnızlık ta

Özgürlük te

BİZİM OLACAK...

3 Nisan 2008

DİRENMEK

Yaşamının bir başka adı direnmekti...

Direnmeği ölesiye..

Direnmeği işkenceye rağmen...

Direnmeği,

Yokluğa,

Yoksulluğa rağmen...

Direnmeği

Gözyaşları

Özlem

ve

hasrete rağmen...

Direnmeği yoldaş...
Kanları akıtılan dostları izlerken bile...
Direnmek...
    İnadına direnmek...
        Elektrikte,
            Filistin'de,
ve
    Aşağılanmakta
Dİ-REN-MEK...

13 Nisan 2010

Ha, ben neyum da...
Türkmen miyum,
    Kürt miyum,
        Çerkes miyum,
Ha pen yoksa Laz miyum?...
Neyimdur da pen?...
Ha, pen neyimdur?
Ben, Anadoluyum...
Ben bu topraklarım...
Bu topraklar Anadolu'nun...
Bu toprak,
    bu insan benim...
Yakarım be...
    Beni koparmaya çalışanı...
Ha, pen Lazum,
    Hele gardaş, ben Kürdo'yum...
        Ben Çerkez'im,
Ben öz be öz Türkiye Cumhuriyeti'yim...

İşgal altındayız be çocuk...

Düşman işgali...

Bu düşman farklı,

Bu düşman,

Sana,

bana,

çocuklarımıza

düşman...

Ama hepsinin ötesinde

UMUDA düşman...

SEVGİYE düşman...

Kısacası,

İN-

SAN-

LI-

ĞA

Düşüşüşüş-man...

Canlarımız ölüyor,
Canlarımız öldürtülüyor...
Sesimiz çıkmıyor...
Susunuz...
Korkuyoruz gölgemizden...
Ya bizi de tutuklarsa..
Ya bizi de işkenceden geçirirlerse...
Ne olur?
Bu korkularla yaşarsak eğer
Hep onların dediği olur...

Ben şerefsizim,
ben suçluyum...
Çünkü vatanseverim...
Çünkü bir saniye düşünmeden,
bu vatan için
gözümü kırpmadan
canımı veririm...
İşte bunun için suçluyum...
Bu suç için boynuma
o yağlı ilmeğinizi geçirecekseniz
onu sizden önce ben yaparım
ve vatansever olarak
darağacına gitmekten
onur duyarım...”

24 Ağustos 2009

ÖYLESİNE BİR İKİ SÖZ...

Adam ölmüş...

Cenazesi kaldırılmadan

Birden bir ses

Bangır bangır bağırarak

Heeeeeey,

O adam ölmedi....

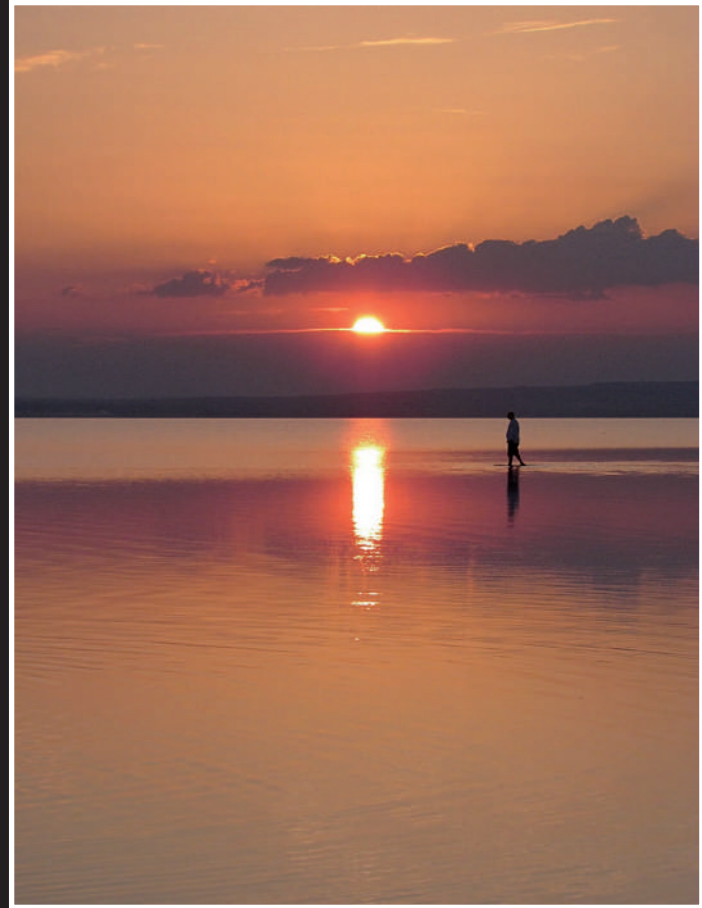
Çekin o pis ellerinizi

O daha çok yaşayacak

Onun ölmesine zaten izin veremezsiniz,,,,

O sizin geleceğiniz...

Kimdi o adam...

Kimdi...

Sen...

Sensin o...

Bırakma....

Bu pislige karşı

ancak sen savařabilir

ve

O ölümü

Evet o ölümü

Ancak sen durdurabilirsin...

VE İŞTE ŐİR ,
EĞER ŐİR BU İSE
ALIN SİZE BİR ŐİR...
DUYGU,
NE ŞEKİLDE
DİLE GETİRİLİRSE GETİRİLSİN
ŐİR, ÖYKÜ, ROMAN, DÜZ YAZI
EĞER OKUYANI ETKİLİYORSA
ADINA NE DERSENİZ DEYİN
İŞTE BUDUR
EDEBİYAT...

SANAL ORTAMIN DAYATTIKLARI

(FACEBOOK)

16 Şubat 2008

Başta çok eğlenceli gelmişti; yeni arkadaşlar edinme, eskilerini bulma, birbirinize bedavadan armağanlar verme, ormanları kurtarma, açlığa engel olma, yeni sevgililer (!) edinme, hiç tanımadığın insanlarla öpüşme ve hatta sevişme (pozisyon seçimi de serbest) ve daha bir sürü şey...

Girdap yavaş yavaş başladı içine çekmeye... Neredeyse başka işe zaman ayırmak olanaksızlaştı; üretici, ciddi düşünmek çok daha önemlisi insanlara dokunmak, fiziksel ve ruhen, kısaca insan olmak için zaman kalmamaya başladı... Düşünen, üretici olmak isteyen bir insanın buralarda bir şeylerin yanlış gitmeye başladığını görmesi fazla zaman almadı.

İnsan sıcaklığını duyumsamak, soluğunu yanibaşında hissetmek, birlikte gülmek, ağlamak kısaca paylaşmak bu ortamda olası değildi. Ama sanal ortam sana bunları yapabilmek için zaman bırakmıyor ki!..

Kendini onlarca, yüzlerce insanla bir şeyleri paylaştığını zannederken gittikçe yalnızlığın kucağına daha fazla oturuyorsun. Bakıyorsun listene, onlarla (10) başlatmışsın grubunu ama birden yüzler (100) söz konusu... Vay be ne çok arkadaşım varmış!.. Aaa bak şu kendisini çok popüler sanan kişinin grubunda ne kadar az insan var... Hah, hah, haaa!.. Üstelik bana sarılan, beni öpen, benimle flört eden onunkinden daha fazla di' mi? Bak bak Sevgililer Gününde aldığım hediyelerin haddi hesabı yok... İçki, öpücük, kucak ve daha neler neler...

Ama neden kendimi bu kadar yalnız duyumsuyorum?

Yüzlerle ifade edilen arkadaşım var. Güney Afrika'dan, Kanada'dan, Brezilya'dan, İngiltere'den, Çin'den ve daha bir sürü yerden... Türk arkadaşarımdan söz etmeğe gerek bile yok.

Ama neden sıcaklıkları beni ısıtmıyor, içimi ısıtmıyor?

Al işte birisi daha bana harika görünüyorsun diyor... Bev (Beverley) ikide birde dürtmeyi bıraksana... Ama ne yapayım seni çok seviyorum!..

Ama neden bu sevgiyi ben hissetmiyorum?

Halbuki bütün insanlar gibi benim de sevgiye gereksinimim var.

Birileri bir şeylerimi mi çalmanın peşinde? Yıllardır sinsice içine itildiğimiz yalnızlığın boyutlarını ve hacmini mi genişletmeye çalışıyorlar?

Bırakın beni beee!.. Ben dokunmak, dokunulmak; koklamak, koklanmak; öpmek, öpülmek istiyorum... Dostumun kokusunu beynimin en küçük hücreleriyle duyumsamak istiyorum... Ben onun sesini, kahkahasını, hıçkırıklarını duymak istiyorum... Sırrını kulağıma fısıldamasını, ilerideki hedeflerimizi birbirimizle paylaşmayı, gerektiğinde bana bağırmasını hatta küfredmesini istiyorum...

SEVGİLİYE

NE ÇOK ÖZLEDİM,
NE ÇOK ARADIM SENİN SOLUĞUNU
NE ZORMUŞ
    NE ZORMUŞ
        SENİ BULMAK
NİYE SAKLANIYORSUN BE GÜLÜM?
BİLİYORSUN
    YALNIZCA
        SEN VE BEN VARIZ
DÜNYA BİZSİZ
    BİR HİÇ
YİNE DE İNATLA SAKLANIYORSUN
BİLİYORSUN
    BENİ SEVDİĞİNİ
BİLİYORUM SEVDİĞİMİ

İŞTE ARTIK YANIMDASIN...

NE GÜZEL KOKUYORSUN...

NE KADAR YUMUŞAK TENİN

GÜLÜŞÜN DÜNYAMI AYDINLATIYOR

KAVUŞTUK

KAVUŞTUK İŞTE SEVGİLİM

ÇOK ŞEYİ KAYBETMEMİZE RAĞMEN

KAVUŞTUK

ARTIK KİMSE YOK

YALNIZ

SEN

VE

BEN

Uyyy be ANADOLU'm...

Uyyyy...

Ediyorlar sana tecavüz...

Bakıyoruz çaresiz...

Nedendir bilinmez...

Bakıyoruz sessiz...

Uyyy ANADOLU'm,

uyyy...

Bakıyoruz sessiz...

SEVGİLİLER GÜNÜ!..

14 Şubat 2008

Neymiş Efendim,

SEVGİLİLER GÜNÜ!...

Sevgilisi olmayan evine veya işyerine kapansın... Bugün hiçbiri gözüme görünmesin...

Ne o öyle sevgilisiz yaşanır mı?

Beceriksizler! Bir sevgili bile edinemiyorsunuz beee!... Aaaaa... Şaşırduuum!..

SEVGİLİ...

Deyince illa karşı cins geliyor aklımıza. Niye böyle olmak zorunda?

Bir öykü pompalamış birileri, ki bu birileri aynı zamanda tüketimi pompalayan kesim olabilir mi, acaba?

Neyse fazla kurcalama Rüştü, biz dönelim sevgiye...

Evet, neden SEVGİ değil de SEVGİLİLER günü?..

İlla tüketim pompalanacaksa alın buyurun bu daha güzel; söz konusu sadece çiftler değil bütün dünya varlıkları... Kedi, köpek, ağaç, bitki, dağ, dere... Say sayabildiğin kadar... Düşünsenize tüm sevdiklerimize bu hafta hediye almaya kalksak ekonomi düzeler be...

Biliyorsunuz, bunun bir de inanç yönü var; bu bir hıristiyan adeti.

Sen kalk Müslüman mahallesinde salyangoz satmaya kalk ve bunu da öyle başarılı yap ki yobazın bile yesin...

Yaşasın be kapitalizm!...

Sen nelere kâdirsin...

Şeeeeey...

Karıcığım, merhaba canım... Ben de gezi notlarımı yazıyordum. Yaaa... İşte öyle...

Gel seni bir öpeyim aşkım...

SEVGİLİLER GÜNÜN KUTLU OLSUN!...

YAŞAYACAĞIM

Neden

Neden

Neden hep sorunlar
Yaratıyı doğuruyor...

Gerildikçe

Sinirlendikçe
İçimiz

Dolup taşıyor

Yazmak

Boşalmak istiyoruz..

Ama,

Ama,

Ama olmuyor...

Yazmak yetmiyor...

YAŞAYACAĞIMA YANIT...

E, be adam...

Rahat olanın neye gereksinimi var?

Hangi yanlışı düzeltsin?

Onun için var mı yanlış?..

Çocuklara tecavüz?

Eh... Normal...

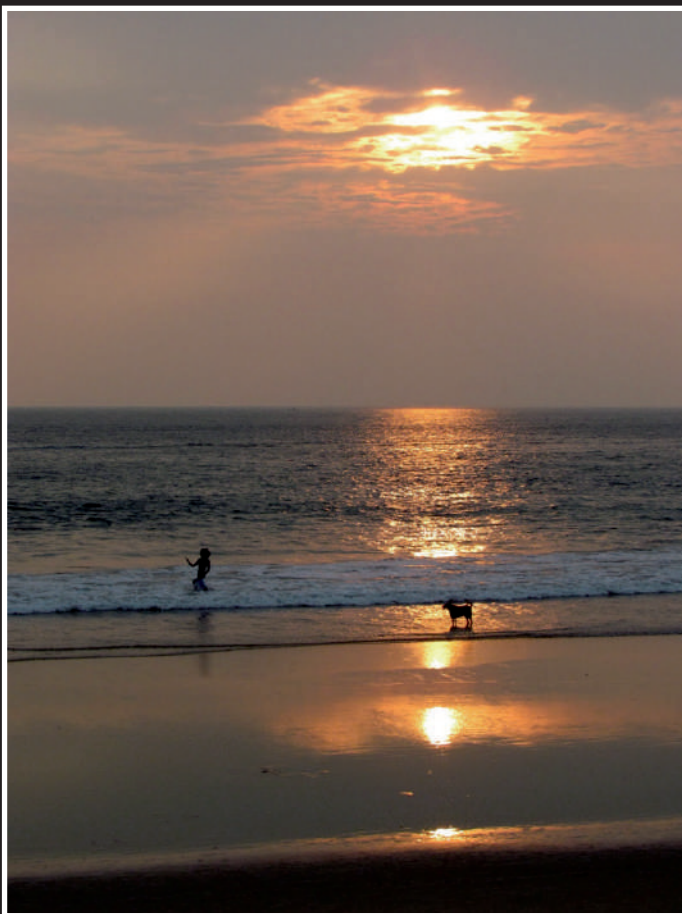
Kadınların dövülmesi, ezilmesi...

Aman be...

Ne diyorsun sen?

Çocuklara bile tecavüz etmişiz...

Kadınları dövmek te ne?

Sor daha sorabildiğin kadar.
Yaşayacaksın ki sorunları,
Yaşayacaksın ki düşmanlıkları,
Nefretleri
Aşkları
Sevgileri
İşte o zaman
Paylaşmak isteyeceksin
Başlayacaksın sormaya
BEN KİMİM?
NEDEN YAŞIYORUM?
Sormadıkça
Mutsuzluğun
Artıkça artacak...
Ancak sorarak
Ulaşacaksın mutluluğa...

31 Mart 2008

Yahu, ben ne saf, ne kafası çalışmayan bir insanım... Şu yaşıma geldim hâlâ bir takım şeyleri kavramakta, görmekte zorlanıyorum...

Çevremde onlarca, yüzlerce insan devamlı ülke yönetiminden şikâyet eder; bir şeyler yapılması (Dikkat, “yapılması”-ben bunu atlamışım... Kendileri değil, onlar adına bir başkaları yapacak...) gerek der durur... Ben de saftoriğim ya, ilk taşı ben koyayım herhalde onlar da kalan taşların eklenmesine yardımcı olurlar diyerek yola çıkıyorum ve bir bakıyorum yüzlerce insandan destek iletileri beklerken yalnızca 27 kişiden yanıt geliyor ve bunlardan yalnız üçü orada olmayı ve sorumluluğu paylaşmayı üstleniyor; 20 civarı beğenmekle kalıyor ve onların da birkaç tanesi çook uzaklarda oldukları için katılamayacaklarını ifade ediyorlar; ikisi pes ettiklerini söylerler ve biri de otur oturduğun yerde, mok yeme, sırası gelince biz o işi hallederiz yollu bir kalaylama yazısı yollar...

Susmaya, uyumaya devam et ey sevgili halkım!..

Belki birileri senin o çok özlediğin demokrasiyi, insan haklarını ve insanca, onurlu bir şekilde yaşamayı bir gün altın tepside sana sunar...

Ölme eşeğim ölme!..

08.12.2011

YALNIZLIĞI TATMAK ZORUNDASIN...

Sevgi mi yoksa yalnızlık mı?

Bu soru niye?

Niye mi?

Ya birine bağımlı yaşayacaksın ya da bir başına...

Tercih senin...

İkisinin arasında bir yerlerde yaşamak o kadar zor ki... Ne kendini ne sevdiklerini tatmin edebiliyorsun... Ama o kadar safsın ki ikisini bir arada istiyorsun. İkisinden de kopamıyorsun... İkisini de çok ama çok arzuluyorsun...

An geliyor kopup gitmek istiyorsun tüm insanlardan, sevdiklerin dahil...

O güzelim yalnızlığı, o muhteşem sessizliği yaşamak istiyor ruhun...

Bir yandan da yaşamın çılgın coşkunluğuna bırakmak istiyorsun tüm bedenini...

Şu anda Carl Orff'un O Fortuna'sı arka planda çaldıkça bu istek daha da fazla dayatıyor kendisini...

Coş, coş, coşarak yaşa...

Maalesef bir an duraksıyorsun ve klasik yaşamın baskılarını ve yüklerini omuzlarında hissediyorsun...

Nereye kadar?..

Mutlu mu olmak istiyorsun? Peki ama nasıl?

Önce sevdiklerini mutlu ederek mi mutlu olacaksın? Yoksa önce sen mi mutlu olmalısın ki onları mutlu edebilesin?

Önce sen mutlu olacaksın ki tüm sevdiklerin dahil dünyanı mutlu edebilesin.

Ondan sonra bir virüs gibi, delilercesine yayacaksın sevgini ve içten dostluğunu...

İşte bunu yakalamak için,

Gelelim ilk sorunun yanıtına;

Önce yalnız kalacak ve gerçek sevgiyi bulacak sonra çevrene yayacaksın o sevgiyi...

Nasıl?

Demek ki sevgi sonra gelecek...

YALNIZLIĞI TATMAK ZORUNDASIN...

2 Nisan 2008

YAŞIYORUM BE...

Yaşıyorum be...

Yaşıyorum...

Çalıştınız öldürmeye

Yok etmeye

Satın almaya çalıştınız

Olmadı di'mi?

OLMAZ...

Buna da dayanmak için yürek ister

Çürütemediniz o yüreği

O yürek ki

Kor ateřten

O yürek ki

Sevgi dolu

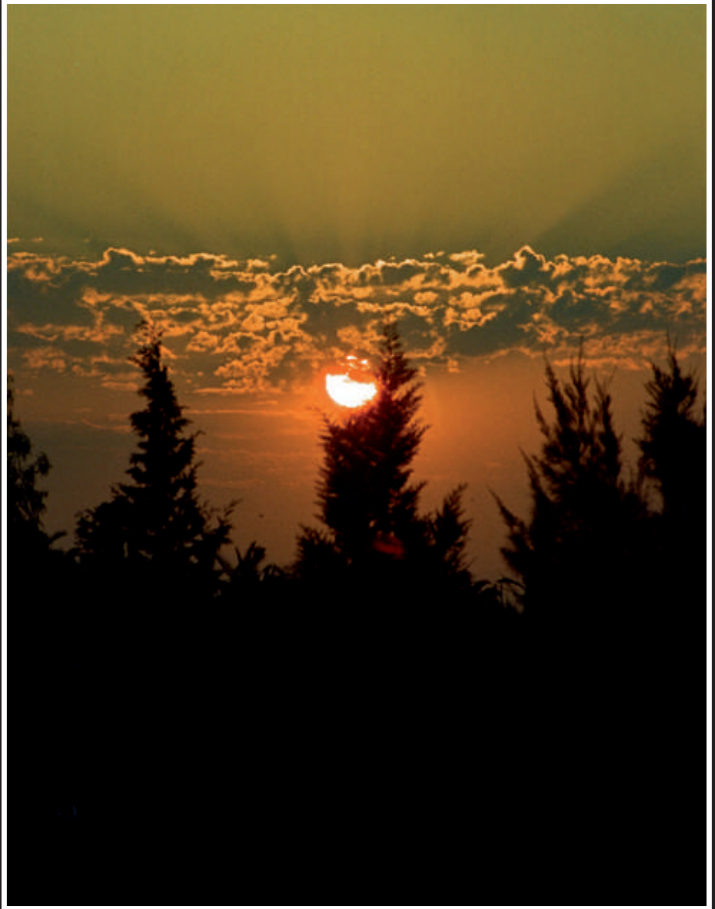
Tabii ki yok edemezsiniz

O yürek

İnsan dolu...

İNSAN KOKUSU,

İNSAN SEVGİSİ DOLU...

YILDIRAMAZLAR

GELDİLER,

KOLLARINI SARMALADILAR

SEVGİ SANDI

DOSTLUK SANDI

BİRDEN BIRAKIVERDİ KENDİSİNİ...

ALDILAR GÖTÜRDÜLER

GÖTÜRDÜLER HİÇ HESAP SORMAKSIZIN

BİRDEN KARANLIKLAR İÇİNDE BULDU KENDİSİNİ...

OFFF...

OFFFFFFFFF....

BUNALİYOR..

EZİLİYOR...

ETLERİ PARÇA PARÇA EDİLİYOR SANKİ...

AMA DOKUNAN YOK...

ONA DA GELECEK SIRA..

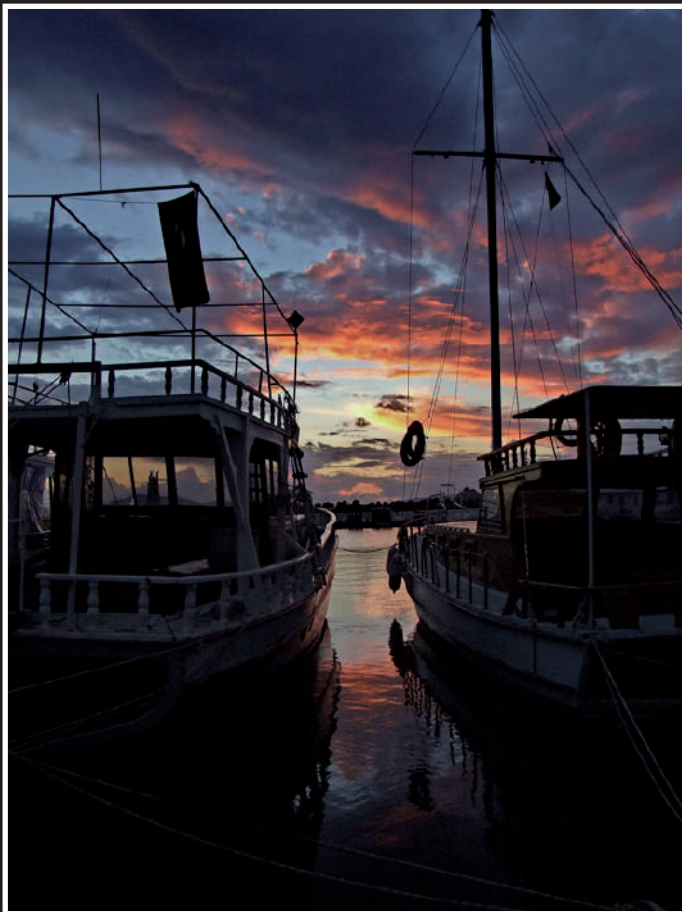
KÖPEKLER PUSUDA,

ISIRMAK,

UFAK TA OLSA

BİR PARÇA ET KOPARMAK İÇİN

PUSUDA...

EĞİL, DİYORLAR...

SAKIN KALDIRMA KAFANI,

DUVARA ÇARPARSIN YOKSA...

KIS KIS GÜLÜYOR

GÖZÜ BAĞLI ADAM

İŞTE ORADA BAŐLIYOR

YIKILAMAYACAĐINI ZANNETTİKLERİ

DUVARLARIN OLUŐUMU...

BİR ŞEYİ İSKA GEÇİYORLAR...

KARŞILARINDA İNSAN VAR...

O İNSAN KI

VATANI İÇİN ÖLÜME SOYUNMUŞ...

KİM YIKABİLİR BÖYLESİ BİR İNSANI...

YIKAMADILAR...

KISA BİR SÜRE

SİNMESİNE NEDEN OLDULAR

AMA

YIKAMADILAR...

BİLEMEDİLER Kİ

ÖZGÜRLÜK ZİNCİRLERE VURULAMAZ

BİLEMEDİLER Kİ

ÖZGÜRLÜK

DUVARLAR ARDINA HAPSOLUNAMAZ...

HALA DA BİLMİYORLAR...

ZANNEDİYORLAR Kİ

CEBİR VE HİLE

ONU YOK ETMEYE YETECEK...

O

SESSİZ

O

SUSKUN

O

HAREKETSİZ

ZANNEDİYORLAR Kİ

O

ÖLÜ...

O

BEKLİYOR

O

O GÜNÜ BEKLİYOR...

O GÜN Kİ

YAŞAM CANLANACAK YENİDEN

VE

İNSAN

YİNE HER ZAMAN

OLDUĞU GİBİ

DİZLERİNİN ÜZERİNDE DOĞRULARAK

DOĞRULARI SIRTINDA TAŞIYARAK

EZENLERİN ÜZERİNE YÜRÜYECEK

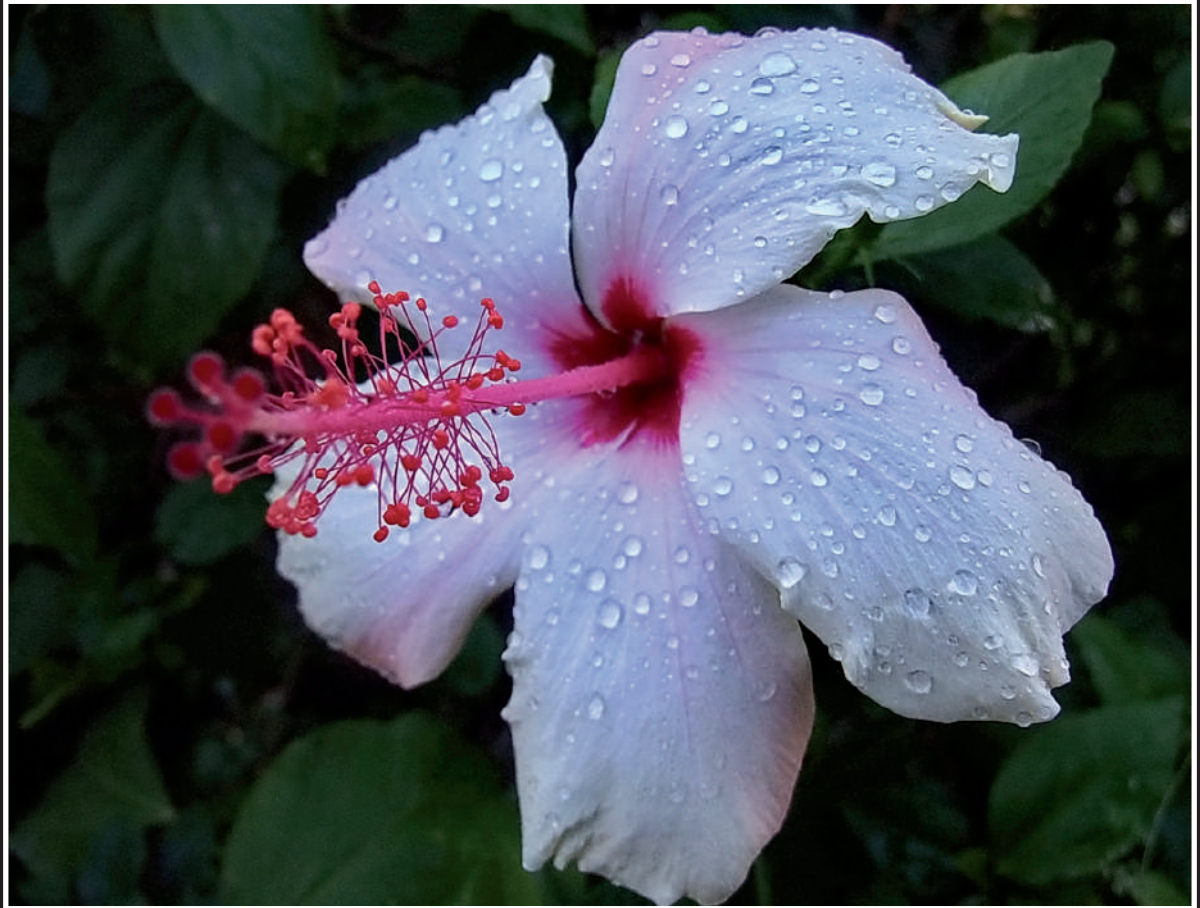
VE

İŞTE O ZAMAN

GÜNEŞİN TÜRKÜLERİ YANKILANACAK

HER BİR YANDAN...

9 Şubat 2009

YOLDAŞLARIM...

Aşkolsun size can yoldaşlarım, aşkolsun...

Ne yürek vardı be sizde...

Utandırıyor şimdi bizi...

Sünepe, zavallı yaratıklara döndük...

Saklanıyoruz kuytularda...

Yaşamak, yaşatmak için

Nefes alıp verebilmek için

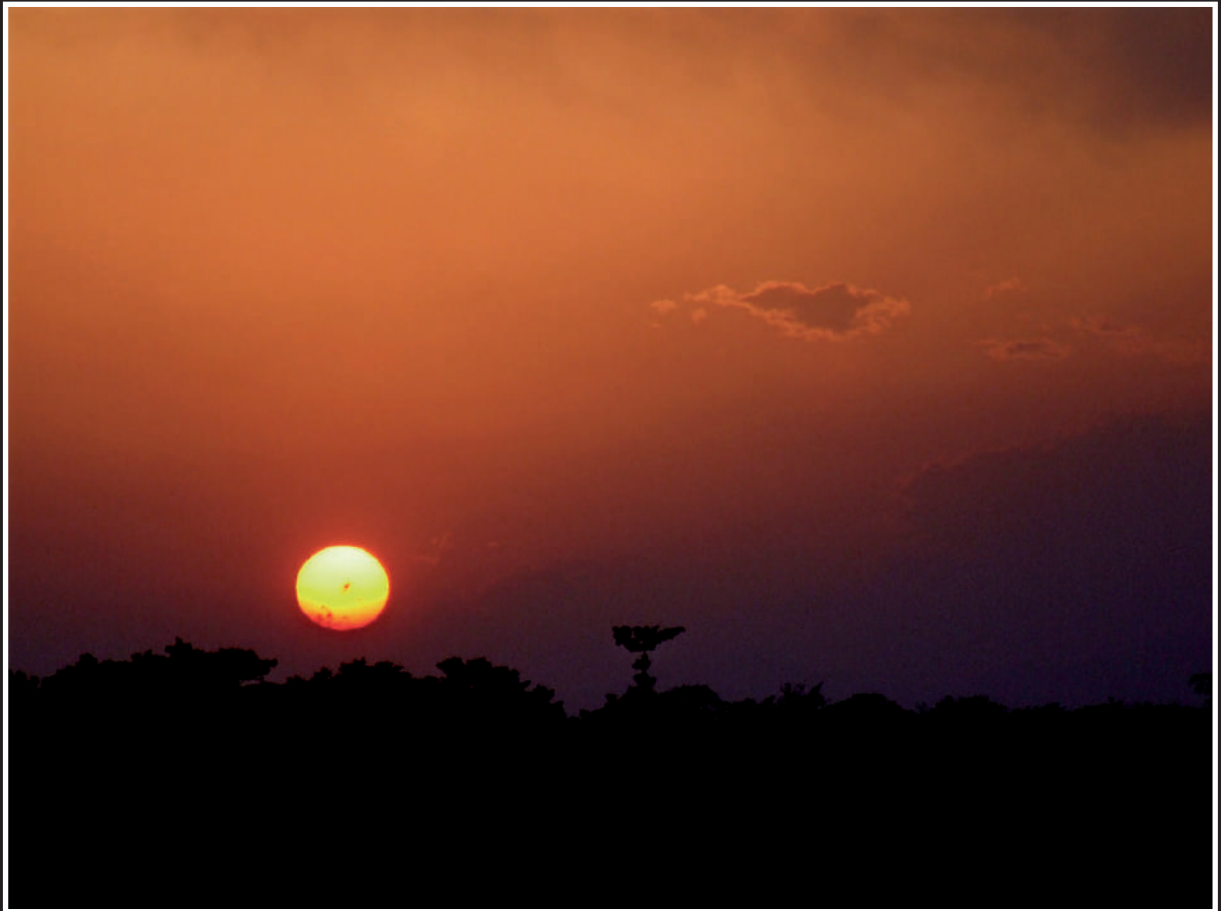
sadece kendimizi düşünmeye başladık...

Aşkolsun size can yoldaşlarım, aşkolsun...

Ama ne demişler,

“Korkunun ecele faydası yok!..”

Yok, yok, yooook!..

Unutmamalıyız sizleri...

Unutmamalıyız ki,

aklımız başımızda olsun,

kavgamızı bırakmayalım...

U-NUT-MAK...

En büyük yanlış...

Ama unuttu çoğu...

Ama,

birileri var ki

ölümüne kadar

unutmayacak ve unutturmayacak...

Aşkolsun size can yoldaşlarım, aşkolsun....

17 Şubat 2011

Oku

Oku

Oku

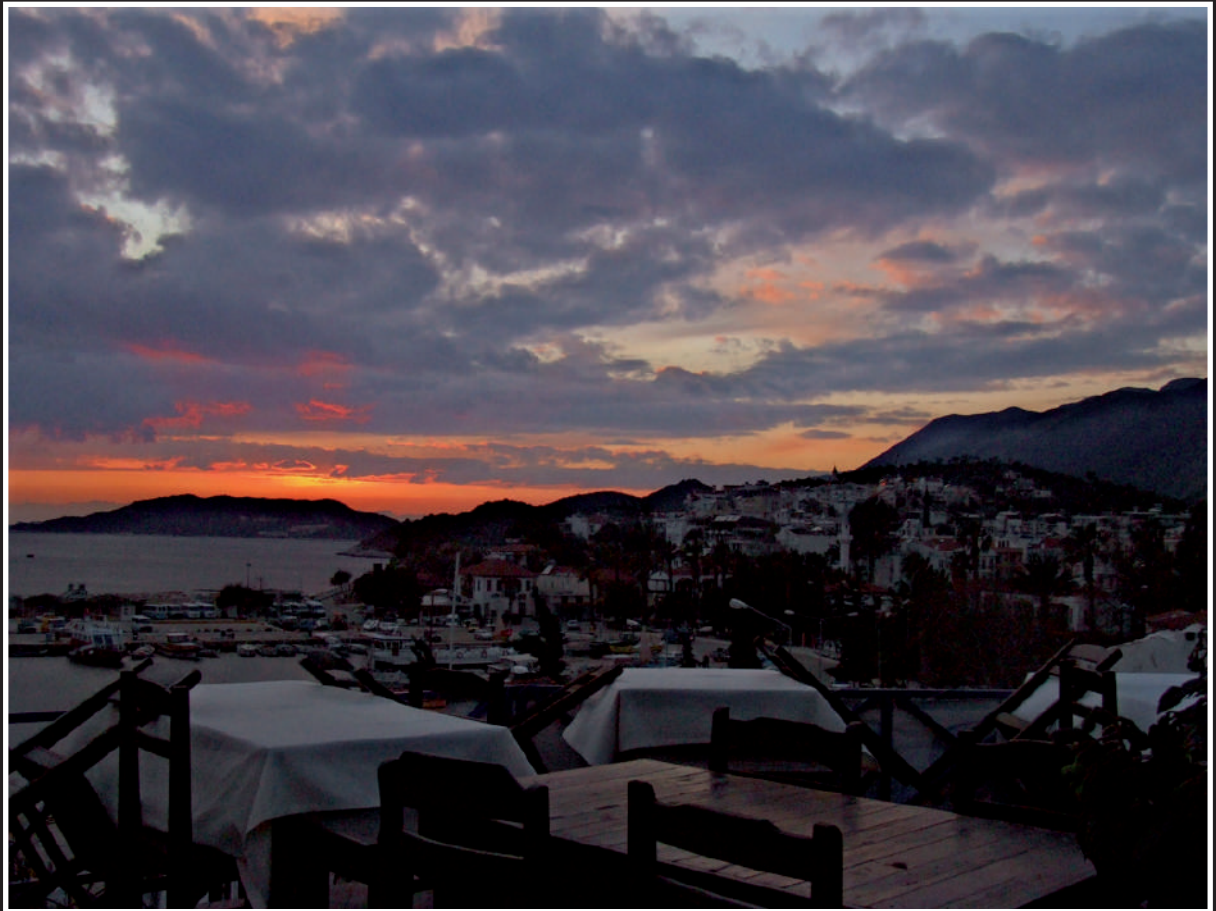
Nedir bunun sonu

Yoksa

Fıttırmak mı

Şaşırdım

Enikonu

KÖTÜLER

İYİLERİ TAHRİK EDEREK

SUÇLU DURUMUNA DÜŞÜRÜYÖRLAR.

İŞTE GÜNÜMÜZÜN

EN TEMEL SORUNLARINDAN BİRİ

06.07.1999

Sahtekarlık dolu

Yaşadığın dünya

Görüyorsun bunları,

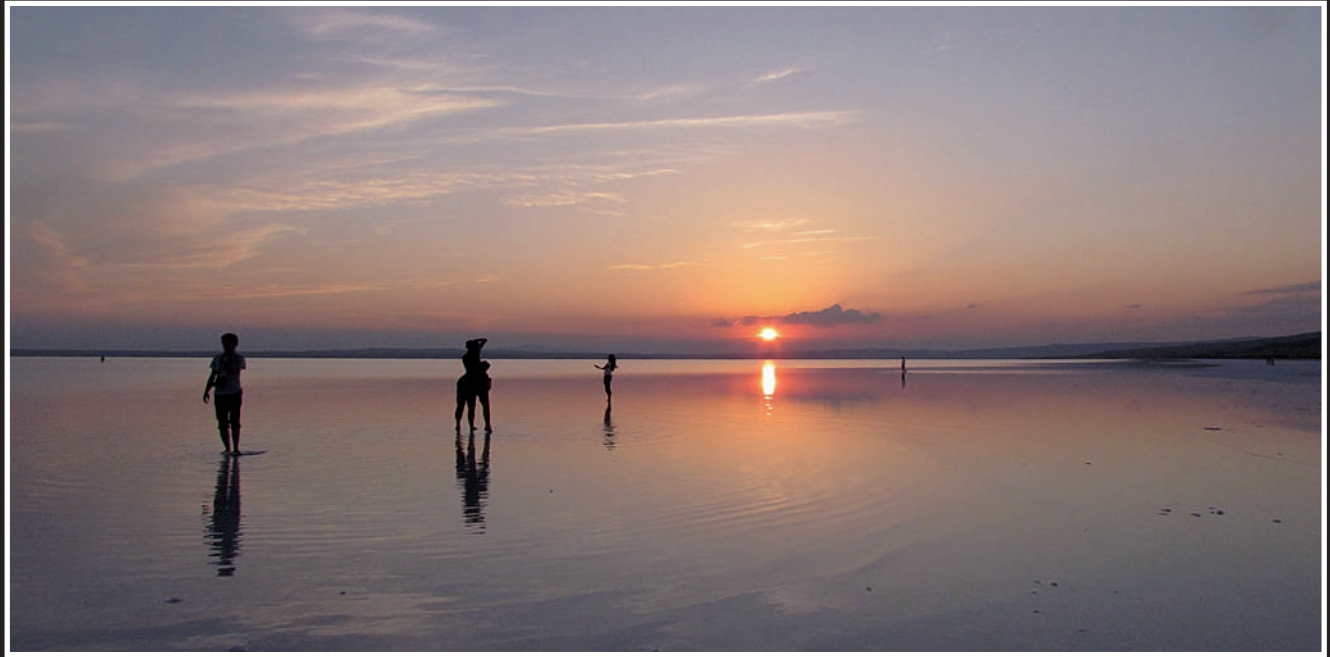
Biliyorsun

Katlanamıyorsun

İki çıkar yol var

Ya kör ve sağır olmak

Ya da devrim...

“Yaşamak

Bir ağaç gibi

Tek ve hür

Ve

Bir orman gibi

Kardeşçesine”...

Demiş ozan...

Başka söze

Gerek var mı?

Bir gün elbet demiştin

Anımsar mısın

O günleri

O gün geldi...

Öğrendin

Bildiğini öğrendin

Kaçınılmaz olarak

Bu sende çelişik,

Karmaşık duygulara

Neden oldu...

Sapak noktasına geldiğini anladın

YA O, YA ÖBÜRÜ...

Seçmek gerekiyor.

Sense kararsız

Ama çaren yok

Artık öğrendin

Yapman gerek...

Yoksa huzur yok sana

Nedir yapman gereken?

Tabii ki doğruyu...

Fakat,

Ortada iki doğru var

Her birinin de yanlış yanı da var...

Ana çelişkiyi biliyorsun

Karar

Artık

Senin...

BAŞARMANIN VAZGEÇİLMESİ EMEKTİR...

İkinci Büyük Savaş...

Paylaşım savaşı...

Sırf cepler dolsun diye

İnsanlar

Binlerle

Onbinlerle

Milyonlarla

Katledildi

Kim kimi daha fazla sömürecek

Kim kimi daha fazla ezecek

Buydu amaç

Ne düşman vardı

ne dost

ortak çıkardı insanları katleden

İnsanların isteği ise sadece

Sevmek,
dost olmak,
eşit olmak,
kardeşçe yaşamaktı...

İnsanların bu hedeflerini
İçine sindiremedi emperyalizm
Kırdı

Vurdu

Ezdi

Yok etti

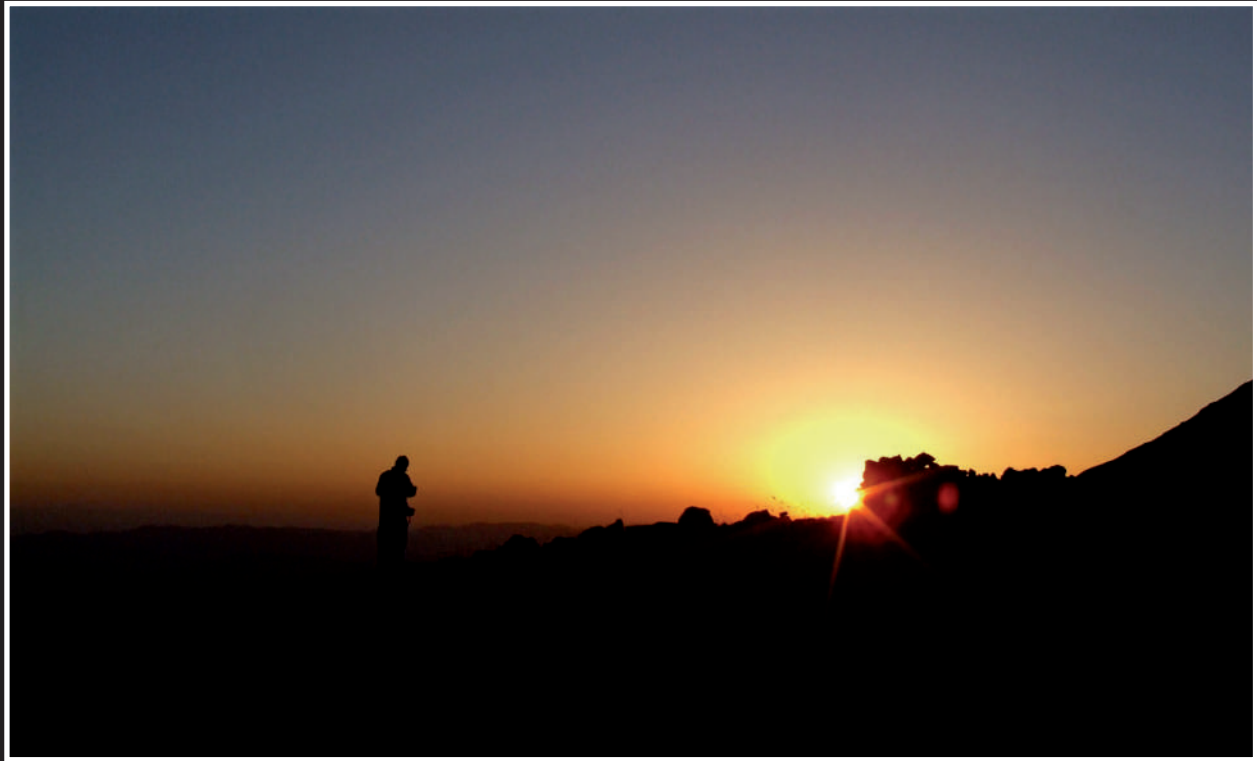
O güzelim insanları

Sırf

Sırf

O iğrenç açlığını

Doyurmak için

SEVGİ DOLU

Sevgi dolu

Bir insan

Sevgi dolu bu insan

İfade etmek istediğinde sevgisini

Tüm çılgınlığı ile

Bağırır

Çağırır

Ve haykırarak

“Seviyorum seni”, der

“çıldırasıya,

taparcasına”

Canı sevgilisine

Bir tanesine...

Kör cehalet

Aydınlığı yakalayınca

Işıldar

Parlar

Ama

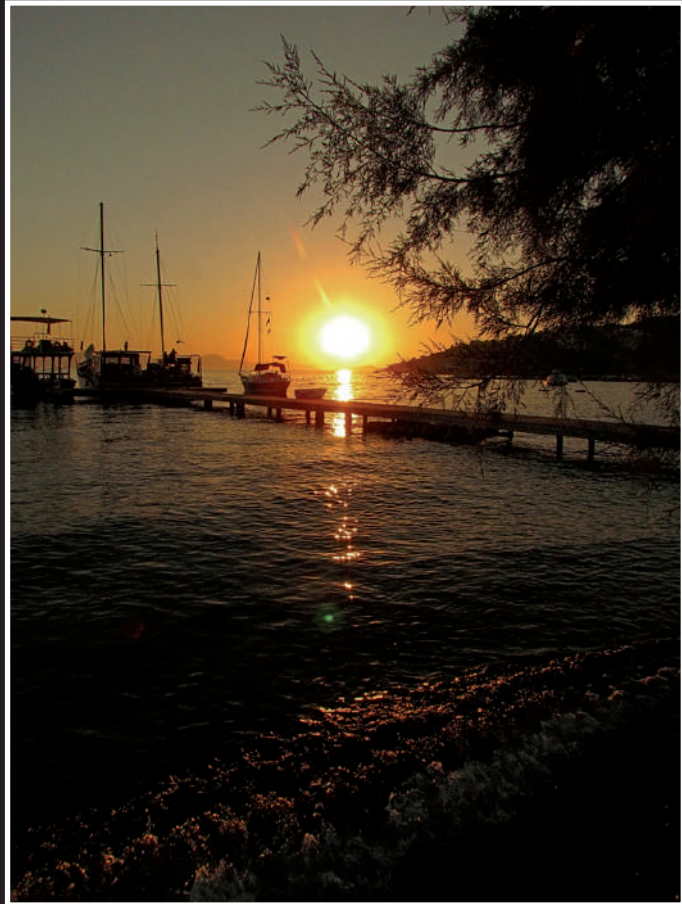
Dünyası karartılmak için

Hemen ezilir

Ve

Yok edilmek için

Herşey yapılır...

Sevgilim

Canım karım

Biliyor musun

Senin bir gramlık ilgin

Bir gramlık sevgin

Beni delirmişçesine

Coşkulara itiyor

Ve sana

O duygularımın

Binlerce katını verme yükümlülüğünde

Hissediyorum kendimi

Sevmek bu mudur acaba?

Bilmem ki!..

Karım, oğlum ve ben

İşte sevgi yumağı...

Havada isyan kokusu var çocuk

Çiçekler kapanmış açmak istemiyor

Sanki özgürlüğün oksijenini bekliyorlar

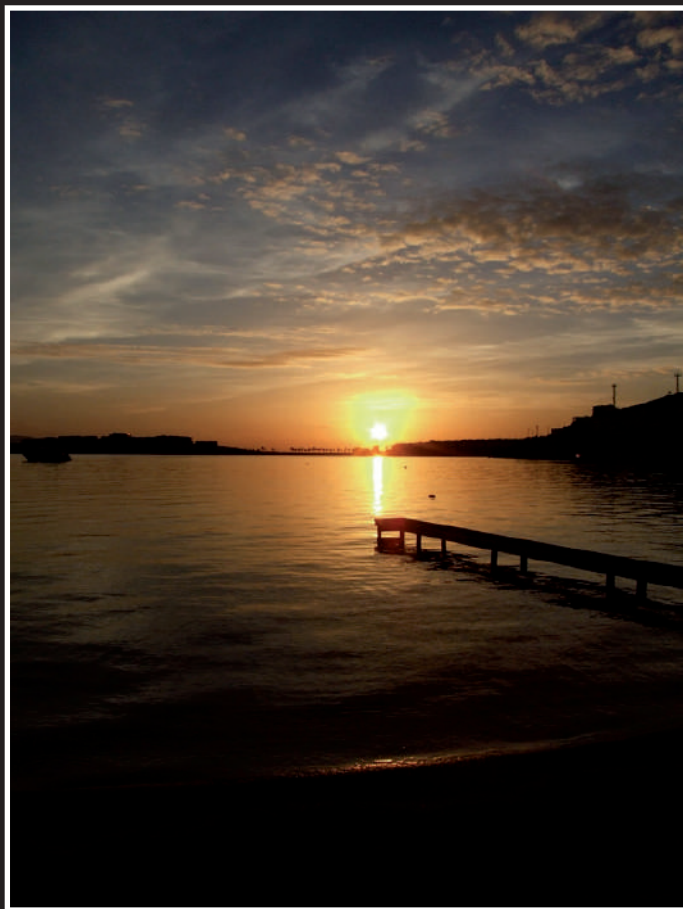
Havada isyan kokusu var çocuk

Analar emzikteki bebeleri ile sokaktalar

Havada isyan kokusu var çocuk

Ak saçlı ak sakallı dedeler

Kalpikleri ve bastonları ile yollardalar

Havada isyan kokusu var çocuk

Nineler ellerinde

kap kacak

Cezve kaşık

Çalıyorlar özgürlük türkülerini

Havada isyan kokusu var çocuk

Gençler dişler kenetli

ve suskun

Sanki o anı

Özgürlük havasını

içlerine çekecekleri

o anı

Beklercesine

Başları dik

bekliyorlar

İşte asıl bundan korkuyorlar onlar

İşte bu nedenle çok umutluyum be çocuk

Havada isyan kokusu var be çocuk

Haziran 2013

SARI SICAK

Günderümunda

güzel bir günün

müjdecisidir

yürünmesi gereken

cahilliğe

gericiliğe

satılmışlara karşı

yürünmesi gereken bir günün...

Saatler ilerledikçe

Yakar insafsızca emeği

Yakar ölümüne

Kaçamazsın

Ekilmesi gerek toprağın

Dikilmesi gerek binanın

Umarı yok

Bekleyeceksin günbatımını

Sonunda gelir

Tüm kızılığıyla o an

Rahatlamanın müjdecisi olur o zaman

Ve,

Derin bir soluk alır

Veda edersin

Bir güne daha...

SILA HASRETİ

Sıla hasreti nedir

Bilir misin sen çocuk

Akşam olduğunda

Nereden geldiğini

Anlayamadığın

Bir hüzün çöker üstüne...

Gözlerin dolar

Toprağının kokusunu

Sarı sığağın yakışını

Denizlerin turkuvazını

Dağların yüceliğini

Herşeyden de önemlisi

Dostlarının

Sıcaklığını özler

Ve

Tutamazsın

O birkaç damlayı

Sonra herşeye

Herkese

Boşverir

Akıtırsın

Hiç sıkılmadan

Gözyaşlarını

DURMAK YOK

Sarı

Sıcak

Çooooook sıcak...

Yakıyor yine

Yürüyorsun

Yürümen gerek

Hedef

Hedefin var

Ulaşılması gerek

Sıcak mı,

Sarı sıcak mı

Durduracak seni?

Kızıl,

yanan demirler

kıvılcım saçan

Edison'un sıcağı

Durduramamış seni...

Devam

Dur-mak yok!..

Coşuyor duygular

Kızılık sarıyor

Yeri göğü

Şu denizin üstünde kıpırdayan

Sanki yanan

Sanki sıcacık bağrına çağırın

Sevgili mi yoksa?..

Aşk mı bu?..

Ama vücudu yok ki!..

Eeeee... N'apalım?

Olmalı mı her sevgilinin bedeni?

Renkler,

Renklere aşık olunamaz mı yani?..

Kim demiş?

Seviyorum seni

Kızıl – sarı sıcak...

Alın elimden kalkanımı
Gasp edin tüm silahlarımı
Yırtıp
parçalayın
tüm giysilerimi
Çırılçıplak,
Atın beni zindanlara
Yine de sizden daha özgür olacağım...
Zira,
Sizin hiçbirinizde olmayan
Bir şeyler var bende...
Onur,
İlkeler
ve
Vatan sevgisi...

DOĞA AŞKI

Özgür kanatlar kurtaracak bu dünyayı...

İzin verme...

İzin verme...

Balığı yakalayan umursamaz insana...

Ateşini anlamsız kullanan insana...

Güzel gözlü tavşanı acımadan vuran insana...

Sırf para için,

Evet,

Sırf para için

nasıl da yok ediyoruz ormanı...

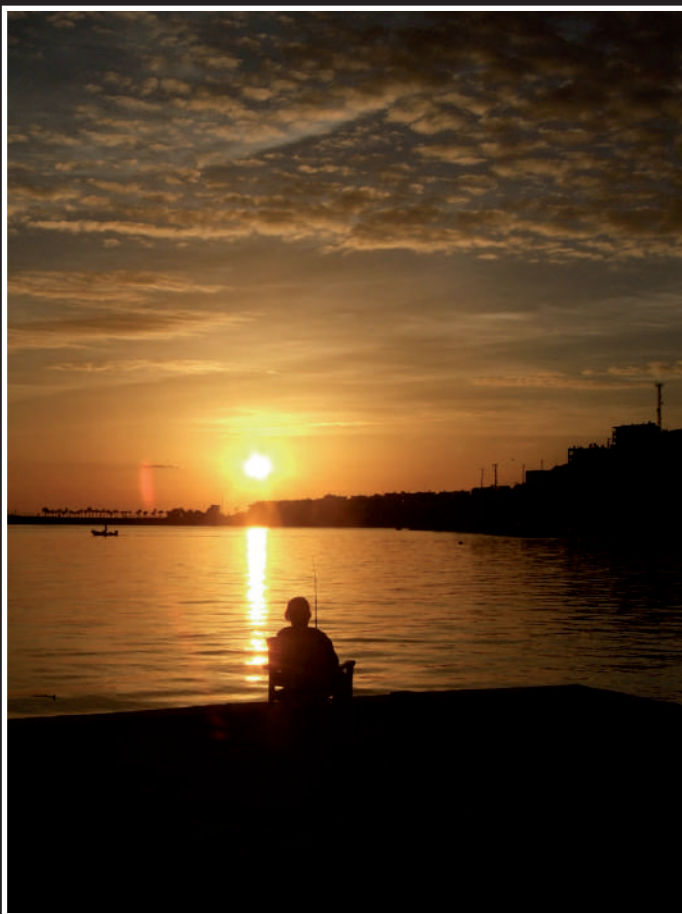
Vereceksin kavganı

eğer

yaşamı sürdürmek istiyorsan...

(Öylesine geldi içimden işte....)

YAĞMUR

Yağmurlu bir gündü...

Tıpkı bugün gibi...

Yürüdüler bu yağmurda...

Sırılsıklam olurcasına...

Bir o bir sevdiği...

Görmüyor gözler dünyayı...

Duyumsamıyor ikisi de ıslaklığı, soğuğu...

Yalnızca iki elin sıcaklığı,

Ve tenlerdeki yakınlaşma arzusu...

Yakıyor onları...

Damlaların okşarcasına tenlerinden

aşağı süzülmesi

mutlandırıyor onları...

Sonra birden damlalar kesiliyor...

Haince,

Onları

Rüyalarından uyandırarak

Yavaş yavaş bulutlar dağılıyor...

Pırıl pırıl bir güneş

yaramaz bir çocuk gibi

muzır yüzünü gösteriyor...

Ve işte o anda

Onlar için sanki

dünya kararıyor...

24 Ekim 2003

BİR EKSPEDİSYONA HAZIRLIK ÖNCESİ

Yaşıyorum inadına...

Yaşıyorum, kimse engel olamaz...

Yaşıyorum doyasıya....

Dağlar çağırıyor beni, yaylalar, platolar...

Bu çağrılar beni her geçen gün daha da güzelleştiriyor.

Doğanın çağrısına yanıt vermek insanın mükemmelleşmesine doğru en sağlıklı adım...

Çıkmaya çalışıyorum dağlara... Kaçkar, Emler Zirvesi ve Ağrı... Olmuyor, buluşamıyorum zirvelerle... Yapabileceğimi, gücümün buna izin verdiğini bilmeme rağmen olmuyor...

Sonra, sonra her hedefime ulaşıyorum... Annapura Ana Kampı, Küçük Hacet, Medetsiz, Kızlar Sivrisi, Esence Zirveleri... İşte beni kabullenen zirvelerden bazıları bunlar...

Şimdiki hedef Everest Ana Kamp (oldu..:-)) ve Island Peak (6.189m)... Bunları yazarken bile heyecanlanıyorum, olağanüstü bir duygu bu... Neredeyse 58 yaşında böyle bir ekspedisyonu gerçekleştireceğim. Tabii biliyorsunuz hedef çok daha yukarılarda; 8.848m... EVEREST... (Şimdi değişti, ya Cho Oyu [8.201m] ya da Manaslu [8.163m])

Yapacağız be dostlar, becereceğiz bu zor hedefi...

İnsan öylesine güçlü bir varlık ki kafasına koyduğu her şeyi başarabilir...

Nedir ki böylesine bir zirveye tırmanmak? Yeter ki kişi bunun için çalışsın ve bunu yapabileceğine inansın... Buna inanıyorum...

Geçilmesi gereken buzul çatlakları var. Geçilmesi gereken, her an için çökmesi beklenen buzul kuleleri var. Zor iş be... Hele benim gibi yükseklik korkusu olan birinin olağanüstü ürkütücü buzul çatlaklarıyla mücadele etmesi...

Kolay değil be....

Yapacağız, yapacağız be...

“Cesaret, korkunun olmaması değildir. Cesaret korkunun alt edilmesidir...”

Dağların SİYAH İNCİSİ’nin (Everest) bizi kucaklamasına, bizi konuk etmesine tanık olacağız...

Bugün artık **1 Ocak 2009**...

Beni fiziksel ve ruhsal olarak zayıflatan her şeyi arkamda bırakarak yoluma devam edeceğim.

Bu gün benim yaşamımda olağanüstü değişikliklerin başladığı bir gün...

Hedefimiz 2016’dan önce SAGARMATHA, CHOMOLUNGMA, EVEREST’e tırmanmak...

Başaracağız bunu dostlar...

Korkuyorum başaramamaktan... Eğer bu sene Island Peak zirvesinde sorun yaşamadan zirveye ulaşırsam artık kimse beni tutamaz...

“Kahramanlar korkularını en iyi gizleyenlerdir...”

İşin komik tarafı nedir biliyor musunuz? Bir sürü dosttan bana destek olmalarını ve beni bu hedefe hazırlamalarını rica ettim. Sanırım beni ciddiye almadılar... Umursamadılar... Sonunda utanan onlar olacak... Ben bu hedefleri gerçekleştireceğim, onların desteği olsun veya olmasın...

Bir işi yapmak istiyorsan, sen tüm gücünle bu işi başarmaya soyunacaksın...

Başlığı atmışım “YAŞIYORUM İNADINA...”

Evet ulan, yaşıyorum inadına ve doya doya...

Engellemek mi amacın, yok etmek mi beni?

Hodri meydan!..

Korkmuyorum artık işkencenden, korkmuyorum artık tehditlerinden...

Sıkıyorsa yen beni...

Satılmış köpek...

Sıkar...

SI-KAAAAR!...

22 Ekim 2009...

Bu bilişim ortamı bana kafayı yedirmek üzere...

Uzun uzun uğraşıyorum, zira bu lanetin başında oturup birşeyler yazmak benim için gerçekten bir uğraşı, duygularımı, o andaki duygularımı kaleme(!) alıyorum... Tam birilerine göndereceğim, laneeettt! Yine kayboldu... Bıktım be!..

Ben bu ortamda sizlerle buluşmak, görüşmek istemiyorum... Benim sizin canlılığınıza, sevginize, sıcaklığınıza gereksinimim var... Artık olabildiğince tüm yapay iletişimlerden ayrılıyorum...

Benim yerim yurdum belli... Telefonum da belli: 0.542.361 85 34... Düşmanım da dostum da hoşgelmiş...

Ben artık bu ortamda yokum...

Ama hala bir sürü can dostum var bu hatta, yahu onlardan da kopmak istemiyorum... Ne olur benim elektronik posta adresim yoksa kaydedin ve bu ileti üzerine bir ileti gönderin... arustu1206@yahoo.co.uk

Hepinizi, hem de içten, hem de özümden çok seviyorum...

Ama bu salak iletişim araçlarını artık bırakalım...

Ko-la-ya kaç-ma-yın!..

İnsanlığımızı ancak birbirimizin gözüne bakarak, birbirimizin eline dokunarak yaşayalım!..

Sevgini, öpücüğünü, o içinden gelen inanılmaz duyguları nasıl sanal ortamda karşındakine iletebilirsin?..

Sevmeyi, vermeyi ve herşeyden önemlisi sağlıklı düşünmeyi hiç unutmayın canlarım...

Amaaaa... Daha da önemlisi hem bu vatanı yaşanılabilir bir ülke haline getiren insanları ve hem de onu yok etmeye çalışanları düşünün... Hangisi isterdi acaba birbirimizden böylesine kopmayı, yalnızlaşmayı?..

Kalkın...

Ayaklanın...

Ama...

Tabii ki, insanca yaşamak istiyorsanız...

Sevgi ve doğa ile yaşayın canlar, can dostlar....

Geçkin gezgin

Not.

Yazmışım bir zamanlar bunları. Şimdi de farklı düşünmüyorum. Ayrıldım mı sanal ortamdan? Maalesef ve iyi ki ayrılmadım. Neden maalesef? Kendimizi dostlara yakınlaşmış zannetmemize yol açtığı için. Neden iyi ki? İyi ki kopmamışım zira onun sayesinde bir sürü dostumla, sanal ortamda olsa bile, yıllar sonra buluşabildim.

Aslında teknolojiyi kendi yararımıza kullanabilmeyi becerebilirsek zaten sorun yok. Sorun, ona aşırı bağlanmada...

Yaşamayı seviyorum deliler gibi...

Kim engel olabilir bana...

Ben sevdiğe...

Komikliğe bakar mısınız? Sanki birileri yazmamam için ardımdan beni kovalıyorlar... Bense deliler gibi içimde birikenleri bir yerlere aktarmaya çalışıyorum...

Ben, Rüştü... Seven ve sevmeyi deliler gibi isteyen bir insan...

Şu ana kadar çok düşündüm bu başlangıcın nereye gitmesi ve ne yazmam konusunda... Hiçbir şey aklıma gelmedi...

Sevgi ile başladım konuya, di'mi?

Sevmek yetmiyor be canlar saymak ve sayılmak ta gerek...

İnsanları, nereden ve ne kökenden gelirlerse gelsinler, seviyorum... Irk, dil, din ayrımından nefret ediyorum...

Gerçekten insansanız, aptalca verilen ırk, din kavgalarını görür ve bu ülkeninin refahı için kavganızı güçlendirirsiniz...

Bu ülkede yaşayan herkes TÜRK'tür... Neden? Çünkü, Çerkez, Rum, Türk, Kürt, Kırgız, Ermeni, Tatar, Yahudi ve benim adını unuttuğum bir sürü vatandaşım bu ülkeninin vatandaşı ve TÜRK... İlk Anayasamız ve sonrakiler bunu açıkça belirtiyor... Bunun ırkçılıkla alakası yok... Önyargısız değerlendirin...

Bir komünist olarak beni de bir Türk nasyonalisti ve faşist sayamazsınız herhalde...

Şu anda yapılmaya çalışılan, emperyalizmin her zaman yaptığı gibi, bir ülkeyi bölmek ve yönetmeyi kolaylaştırmak.

Ben, lise dönemlerinde olduğumda (1970 öncesi) bu dünyada yalnızca 72 devlet vardı... Şimdi bakın kaç? 210'un üzerinde... Ve emperyalizm hala doymuş değil, böldükçe bölmek istiyor... En önde gelen ve bölünmesi gereken bölge, ANADOLU...

Bunu yaşama geçirmeleri için fazla zaman kalmadı, zira hepimiz uyuyor ve sadece cebimizi düşünüyoruz...

U-YAN-MAK ZO-RUN-DA-YIZ!..

Canımız acımak durumunda...

Ekmek elden su gölden yaşamak bitti artık...

Kavga...

KAVGAAAA....

Sonuna kadar kavga...

Ancak böyle Ata'mızın arzuladığı uygarlığa kavuşabiliriz...

Biz eğer doğduğumuz bu ülkeyi, vatanı seviyorsak artık ayaklanıp sevgimizi göstermemiz gerek...

Dostlarım,

Hepiniz, kızmayın ama, OT gibi yaşıyor ve bu canım vatanın çöpe gitmesine aldırılmıyorsunuz...

Artık, kalkın...

Uyanın...

Bunlar yarın sizin çocuklarınızın sizi gammazlamasına yol açacaklar... Aynen Nazi Almanyasının başlangıcındaki gibi...

U-YA-NIN beee...

Hepiniz zeki, akli başında, kafası çalışan insanlarsınız...

Bir şekilde tepki göstermemiz gerek...

Benim önerim ilk olarak 31 Aralık'ta ANITKABİR'de toplanıp Meclise yürümek...

Bunu yapabilecek yürekteki canlarımla biraraya gelip sonrasını da planlamak...

YETER ARTIK, diyorsanız.... Bana yazın ve 31 Aralık'ta ANITKABİR'de buluşalım ve TBMM'yi ele geçirelim...

BEN DE DARBECİYİM!... VAR MI ÖTESİ?

A.Rüştü Hatipoğlu...

Benim e-posta adresim:

arustu1206@yahoo.co.uk

Telefonum:

..... (çıkardım...:-)))

Böyle demiş adam bir zamanlar...

2010 civarında ...

ÇALAKALEM BİR YAZI

Bugün bir can dosttan eleştiri aldım...

Yazdıklarımla ilgili...

Öylesine çalakaalem yazılan yazıların kaleme aldıklarım... Nasıl da doğru bir tanı... Evet öyle... Aynen öyle... Bir an geliyor başlıyorum yazmaya... Başlıyorum biriken duyguları boşaltmaya...

Şu anda tek arzum sevgimi insanlara ulaştırabilmek... Ve, onu olağanüstü bir şekilde çoğaltmak. Biliyorum, yalnızca sevgi insanları birbirine yaklaştırıp onları kenetleyecek...

Duygularım dağıldı...

Canım karım şu anda abimle telefonda dertleşiyor...

Canım benim, bir türlü huzura kavuşamadı... Nasıl da sevgi dolu ve verici bir insan!.. Birlikte olduğu insanlar bir türlü onun iyi yanlarını kullanmayı bilemediler. Hep olumsuz yanlarıyla onu vurup aşağılamak istediler. Maalesef bunu başardılar, çünkü bizim olumlu yaklaşımımız o olumsuz yaklaşımlarla savaşım verecek kadar güçlü olmadılar.

Öylesine yüce bir insan ki bu Nuri Hatipoğlu ancak insan olan onu anlayabilir...

Bugüne kadar onun içtenliğini, dürüstlüğünü, vericiliğini onlarca belki yüzlerce insan kullandı, ve kullanmaya devam ediyorlar. Öylesine sevgi dolu bir insan ki, sadece veriyor ve hiç karşılık beklemeden insanlara yardım ediyor...

Önemli bir anım geldi şu anda aklıma...

Ben, öğrenimim bitmiş ve siyasi nedenlerle İngiltere’de kalmaya devam ediyorum... Sonunda kaçak oldum... Anam ve babam deliler gibi beni vatana döndürmeye çalışıyorlar ama ben kaçacağım ve dönmeye de hiç niyetim yok... Abim beni ziyarete geliyor ve içinde yaşadığım sefaletle tanık oluyor... Aslında benim hiç sorunum yoktu o sırada ve yaşamımdan çok mutlu idim... Örgüt yaşamı bu diye zaten çoktan olayları kabullenmiştim...

Yalnız biliyor musunuz? Benim öylesine bir yapım var ki, eğer bir oluşumun içinde yer almışsam anında o oluşumun gerekleri ne ise ona uyuyorum...

Dönelim esas konuya...

Abim, benim bu sefil durumumu gördükten sonra babamla yazışıyor ve söyleşiyor...

“Baba, ben düzenimi kurdum. Yeterince varlığım var. Mirasını bölüştürürken benim payımı Rüştü’ye ver”...

Tabii, babam çok doğru bir karar vererek bunu uygulamaya sokmuyor... İyi ki de öyle yapıyor... Şu anda zaten onun malı benim, benim malım onun... Bizim aile bağlarımız insanları çatlatırcasına sıkı...

Bu cümleleri yazarken nasıl neşeliyim bilemezsiniz... Çünkü sevgimi dile getiriyorum... Sevdikçe bir insanın çılgınlaşmaması olası mı?

Çok mutluyum, çünkü abime olan duygularımı dile getirebiliyorum...

Onu seviyorum, bacımı seviyorum...

Her şeyin ötesinde,

Beni vareden,

ANAMI ve BABAMI delicesine seviyorum...

10 Kasım 2008

İŞTE ÖYLESİNE BİR DUYGU SELİ...

BİR KAVGA VERİLDİ 1915’TE... 1916 OCAK AYINA KADAR SÜRDÜ...

BU BİR YIL BOYUNCA ONBİNLERCE MEHMET GÖZÜNÜ KIRPMADAN ÖLÜME GİDEREK VATANININ YOK OLMASINI ENGELLEDİ...

ONBİNLER GÖZÜNÜ KIRPMADAN GİTTİ ÖLÜME...

BAŞKENT İSTANBUL VE VATAN KURTULDU!..

İKİ YIL SONRA GÖRÜLDÜ Kİ BOŞA VERİLMİŞ BU CANLAR...

O MEHMET’LERİN KORUDUĞU BAŞKENTİ İŞGAL EDEN OSMANLI ARTIKLARI KENDİ CANLARINI KURTARMAK UĞRUNA, VATANI SATMAK KONUSUNDA BİR AN BİLE DÜŞÜNMEDEN, VERDİLER TÜM ÖDÜNLERİ...

SATTILAR BİZİ...

HEM DE ÖYLESİNE SATTILAR Kİ GERİ DÖNÜŞÜ OLMAYAN BİR ŞEKİLDE...

AMA BİRİLERİ, BİR KİŞİ İNATLA “HAYIIIIR!..” DEDİ VE ÇILGINCA TÜM YOKSUNLUĞA KARŞIN MEYDAN OKUDU TÜM DÜNYAYA...

MUSTAFA KEMAL!..

ORDUMUZUN BİR KUKLA, BİR PİYON GİBİ KULLANILMASI İÇİN ALMANLARA KÖLE EDİLDİĞİ BİR DÖNEMDE VATANSEVER BİLİNCİYLE TÜM BU KOMUTAN MÜSVETTESİ ALMANLARI BİR KENARA ATARAK ORDUYA ÇEKİ DÜZEN VERİP DÜNYANIN EN GÜÇLÜ ORDULARINI MAĞLUP EDEREK BAŞLADI VATANI KURTARMAYA...

VE SONRA BİR MAYIS GÜNÜNDE ANADOLU'YA GEÇEREK BAŞLATTI BİR ULUSUN UYANIŞINI...

VE TIRNAKLARIYLA KAZARAK OLAĞANÜSTÜ BİR SAVAŞIM SONUCU BİR ULUS BİLİNCİ İLE YENİ BİR TÜRK VATANI YARATTI.

ANKARA'YDI BAŞKENTİ...

TÜM DÜNYANIN İSTANBUL'U DAYATMASINA RAĞMEN O İNATLA ANKARA DEDİ. NEDEN? ÖNCELİKLE STRATEJİK KONUMUNU GÖZ ÖNÜNDE BULUNDURMASI İDİ NEDEN AMA BENCE İSTANBUL'UN YOZLAŞMIŞ TOPLUMUNUN ÜLKE KONUSUNDA ARTIK SÖZ SAHİBİ OLMASINI İSTEMİYORDU. HER TÜRLÜ GERİCİLİĞİN, HER TÜRLÜ YABANCILAŞMANIN VE HATTA HER TÜRLÜ TÜRK DÜŞMANLIĞININ YAŞANDIĞI BİR KENTİN ARTIK TÜRKİYE CUMHURİYETİNİN BAŞKENTİ OLMASI SÖZ KONUSU DEĞİLDİ.

GELDİK BU GÜNE...

BOŞUNA MIYMIŞ ACABA TÜM BU DÖKÜLEN KANLAR?

ÖYLE GÖRÜNÜYOR...

1980'LERDEN SONRA BAŞKENT ANKARA YAVAŞ YAVAŞ İSTANBUL'A TAŞINMAYA BAŞLANDI. ÖNCE ŞİRKETLER MERKEZLERİNİ İSTANBUL'A GÖTÜRDÜ... SONRA BANKALAR GENEL MÜDÜRLÜKLERİNİ, DEVLET ZATEN DEVLETLİKTEN ÇIKTIĞI İÇİN HER KURUMUN YÖNETİMİNİ VE SIRA GELDİ MERKEZ BANKASINA. ŞİMDİ-DE ONU TAŞIYACAKLAR İSTANBUL'A...

HİÇ KENDİNİZE SORMAYIN OLUR MU DİYE?

BUNLAR ANITKABİRİ BİLE İSTANBUL'A TAŞIYABİLİRLER... TABİİ YIKIP YERLE BİR ETMEYİ DÜŞÜNÜYÖRLARSA...

İNSANIN KENDİNE SORASI GELİYOR: ACABA NEDEN?

NEREDEYSE BİR ASIR ÖNCE GÜÇ KULLANARAK SEVRES'İ UYGULAYAMAYAN EMPERYALİSTLER İÇERİDEKİ ORTAKLARI İLE SEVRES'DEKİ HARİTAYI, ÜSTELİK DAHA BETER ZAYIFLATARAK, SOYARAK ÇIRILÇIPLAK ZAVALLI BİR TÜRKİYE Mİ YARATMAK İSTİYORLAR?

KESİNLİKLE EVET...

MAALESEF HEPİMİZ UYUMAYA DEVAM EDİYORUZ...

NEDEN BU KADAR ZAVALLILAŖTIK?

NEDEN BU KADAR ARESİZMİŐİZ GİBİ YAŐIYORUZ?

NE ÇABUK UNUTUYORUZ TARİHİMİZİ?

ASLINDA BİLMİYORUZ Kİ UNUTALIM...

KAÇIMIZ BİLİYORUZ ORTAÇAĞDA AVRUPA RUH HASTALARINI CADİ DİYE YAKARKEN ANADOLU'da BİZ ONLARI SU VE MÜZİKLE TEDAVİ EDİYORDUK... HA, KAÇIMIZ?

KAÇIMIZ BİLİYORUZ, FRANSIZLARIN DÜŐMANLARI KARŞISINDA ÇARESİZ KALIP BİZDEN YARDIM DİLENDİŐİNİ VE BİZİM ASKER DEĞİL SADECE YENİÇERİ KIYAFETİ YOLLAYIP “ASKERLERİNİZE BUNLARI GİYDİRİN, GERİSİNİ DÜŐÜNMEYİN” DEMELERİ KARŞISINDA ŖAŐIRMALARINA RAĞMEN BUNU UYGULAYIP DÜŐMANLARININ KAÇMASINI SAĞLADIŐİNİ!...

HA, KAÇIMIZ?

DAHA YAKINA GELELİM:

CUMHURİYET KURULALI ŞUNUN ŞURASINDA 5-10 YIL OLMUŞ. AVUSTURYALI BİR MİMAR TÜRKİYE’DE BAZI DEĞERLİ ESERLERE İMZASINI ATMIŞ VE ÜLKESİNE DÖNMÜŞ. BİZİMKİLER YAZARLAR KENDİSİNE VE SORARLAR;

“SİZE KALAN BORCUMUZU STERLİN Mİ, DOLAR MI, YOKSA MARK OLARAK MI YOLLAMAMIZI İSTERSİNİZ?”

GELEN CEVAP:

“TÜRK PARASI OLARAK YOLLAYIN”

DÜYUN-U UMUMİYE’NİN HALA BİR GİYOTİN GİBİ TEPEMİZDE OLDUĞU BİR DÖNEMDE GELEN YANITA BAKAR MİSİNİZ?..

29 EKİM 2008 TARİHİNDE MÜZDAT GEZEN BİR OYUN SAHNEYE KOYUYORMUŞ;

ADI:

MUSTAFA’M KEMAL’İM

(Nasıl duygularımı açığa vuruyor bu başlık... MUS-TA-FA’m KE-MA-L’im!...)

MÜJDAT GEZEN’E SİTEMİM VAR!..

BU ESER ÖNCE BAŞKENTTE SERGİLENMELİYDİ...

MUSTAFA’M KEMAL’İM BÖYLE ARZU EDERDİ...

BU ESERDEN SİZE BİR ANEKDOT:

AMERİKALI KOMUTAN FITİK OLMUŞTUR, NASIL BU ORDU DÜNYANIN BÖYLESİ-
NE GÜÇLÜ ORDULARINI YENMİŞTİR?

ATA’YA SORAR BUNU VE RİCA EDER BU KAHRAMANLARI GÖRMİYİ.

ATA GÖTÜRÜR ONU O KAHRAMANLARIN YANINA.

AMERİKALI ŞOKTADIR.

KARŞISINDA SEFİL BİR İNSAN YIĞINI DURMAKTADIR. NE ÜSTLERİNDE NE BAŞ-
LARINDA VAR. ŞAŞKINLIKLA SORAR:

“SİZ BUNLARLA MI KAZANDINIZ SAVAŞI?”

ATA,

“EVET” DER...

AMERİKALI KOMUTAN AYNI ŞAŞKINLIKLA BİR ERE YAKLAŞIR VE, “AFERİN ASKER!..” DİYEREK OMUZUNA VURDUĞUNDA ÇELİMSİZ ASKER YERE YIĞILIR.

AMERİKALI KOMUTAN DAHA DA ÇOK ŞAŞIRARAK ATA’YA DÖNER VE YİNE SORAR: “GERÇEKTEN BU ASKERLERLE Mİ KAZANDINIZ SAVAŞI?”

ATA, “ BİR DAKİKA,” DER VE ASKERİN YANINA GİDER. EĞİLİR VE ASKERİN KULAĞINA BİR ŞEYLER FISILDAR. SONRA AMERİKALIYA DÖNER VE:

“BİR DAHA AYNI SORUYU SORAR MİSİNİZ?” DER.

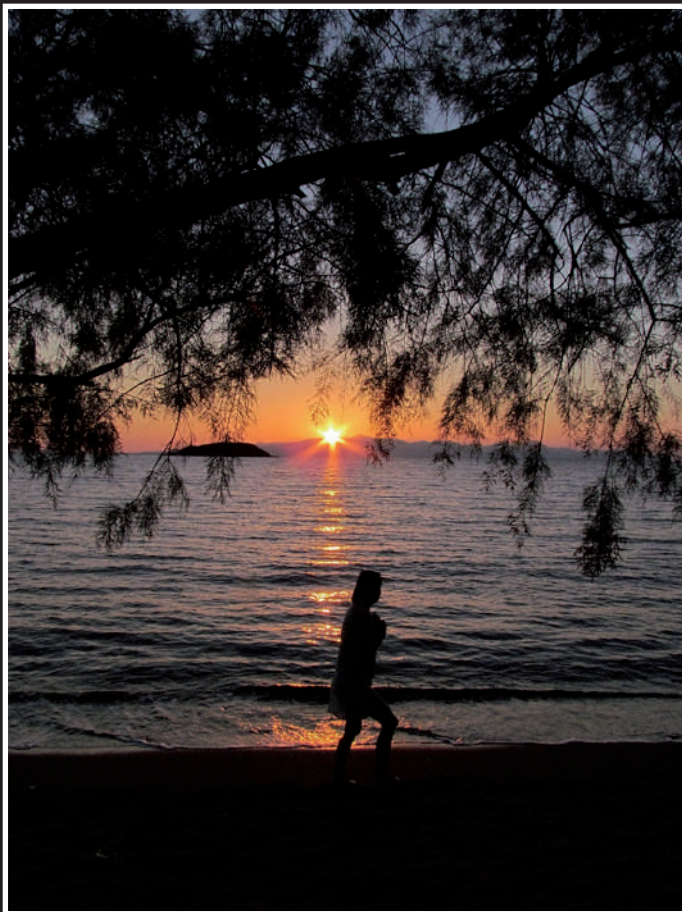
AMERİKALI KOMUTAN BİRAZ ŞAŞKIN BİRAZ MERAKLA AYNI ASKERE YAKLAŞIR VE AYNI GÜÇLE OMUZUNA VURUR.

BİRAZ ÖNCE HAFİF BİR DARBEYLE YERE DÜŞEN ASKER MİLİM KİMİLDAMAZ. AMERİKALI ŞAŞKIN BİR DAHA, BİR DAHA VURUR... ASKER HEYKEL GİBİDİR.

AMERİKALI DAYANAMAZ ATA’YA DÖNER,

“PAŞAM, SİZ BU ASKERE NE DEDİNİZ DE BÖYLESİNE DİMDİK DURMAYA BAŞLADI?”
ATA YANITLAR;

“BENİM İNSANIM DOSTUNA KARŞI ÇOK ZAYIFTIR VE HERŞEYİNİ VERİR AMA SIRA DÜŞMANA GELDİ Mİ YERİNDEN OYNATAMAZSIN. SİZİ BENİM YANIMDA GÖRÜNCE DOST ZANNETMİŞ. BEN ONA SİZİN DOST DEĞİL DÜŞMANIMIZ OLDUĞUNUZU SÖYLEYİNCE SİZ BU TEPKİYLE KARŞILAŞTINIZ. İŞTE BİZ SAVAŞI BÖYLE KAZANDIK” .

SON OLARAK YİNE SEVGİLİ MÜJDAT GEZEN'İN SERGİLEDİĞİ MUSTAFA'M KEMAL'İM OYUNUNDAN BİR ANEKDOT DAHA:

“MUSTAFA'M CEPHEDE (ÇANAKKALE) SİPERLERİ DOLAŞMAKTA.

BİR SİPERDE DUVARA ASILMIŞ BİR HAT YAZISI GÖRÜR. HEMEN BUNU KİMİN YAZDIĞINI SORUŞTURUR VE ORAYA GELMESİNİ İSTER.

BİRAZ SONRA İSTANBUL'LU HATTAT ER HUZURUNA GELİR.

“BUNU SEN Mİ YAPTIN?”

“EVET, KOMUTANIM!..”

“NE ZAMAN?”

“DÜN GECE, SİGARIMIN IŞIĞINDA...”

ATA HEMEN KOMUTANA TALİMATINI VERİR,

“BU DELİKANLIYI İSTANBUL'A GERİ YOLLAYIN”

BUNU DUYAN DELİKANLI HEMEN İTİRAZ EDER,

“PAŞAM BEN BURAYA VATANIM İÇİN SAVAŞMAYA GÖNÜLLÜ OLARAK GELDİM. BENİ GERİ YOLLAMAYIN!..”

“ÇOCUK BİZ SENİN İÇİN ÖLÜRÜZ. BU ÜLKENİN SENİN GİBİ SANATÇILARA İHTİYACI VAR... SEN GİT YAŞA!..”

İŞTE BÖYLE BİR ATA'NIN ÇOCUKLARIYIZ BİZ...

ONA LAYIK OLMAK İÇİN NE YAPMALIYIZ?

EVEEEET...

NE YAPMALIYIZ?..

30 Eylül 2008

Bir de Pablo Neruda'nın çok sevdiğim şiirlerinden birini koyayım...

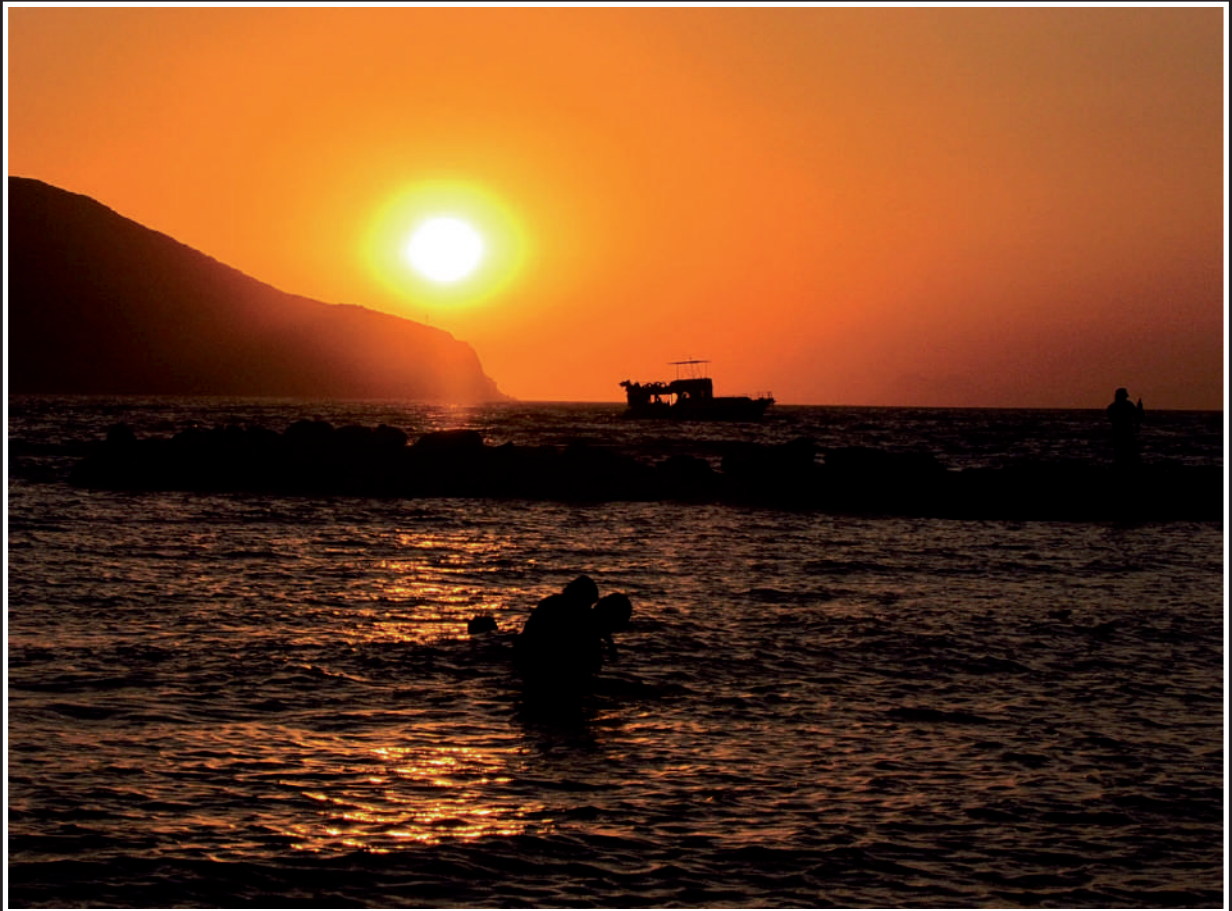
YAVAŞ YAVAŞ ÖLÜRLER

Yavaş yavaş ölürler seyahat etmeyenler,
Yavaş yavaş ölürler okumayanlar,
müzik dinlemeyenler,
Vicdanlarında hoşgörüyü barındıramayanlar

Yavaş yavaş ölürler izzet-i nefislerini yıkanlar
Hiç bir zaman yardım istemeyenler

Yavaş yavaş ölürler alışkanlıklarına esir olanlar,
Her gün aynı yolları yürüyenler
Ufuklarını genişletmeyen ve değiştiremeyenler
Elbiselerinin bile rengini değiştirme riskine girmeyenler
ve bir yabancı ile konuşmayanlar

Yavaş yavaş ölümler
İhtiraslardan ve verdikleri heyecanlardan kaçınanlar
Tamir edilen kırık kalplerin gözlerindeki pırlıltıyı
görmek istemekten kaçınanlar
Yavaş yavaş ölümler

Yavaş yavaş ölümler
aşkıta veya işte bedbaht olup istikamet değiştirmeyenler
Rüyalarını gerçekleştirmek için risk almayanlar
hayatlarında bir kez dahi mantıklı tavsiyelerin dışına çıkmamış olanlar
yavaş yavaş ölümler

Şimdi yaşayın
Bugün riske girin
Hemen harekete geçin
Kendini yavaş ölüme teslim etme
Mutluluktan kaçınma

PABLO NERUDA

Anımsamıyorum ne zaman... Ama 2000 – 2010 arası bir dönem olsa gerek. Bir gün, demek gereksim duymuşum ki, kendimi geliştirebilmek ve daha iyi bir insan haline gelebilmek için neler yapmalıyım diye annem ve babama önerilerini sormuştum.

Annem her zamanki gibi az ve öz:

- *İnsanlarla iyi ilişkide ol ve insanları sev.. demiş.*

Babamdan ise gelen yanıtlar madde madde şöyleydi:

- *İçinde bulunduğun olanaklarla mutlu olmaya çalış.*
- *Yergide cimri övgüde cömert ol.*
- *Sabırlı ve bağışlayıcı ol.*
- *Acılıyı avundur öksüzü sevindir.*
- *İnsanları hatalarıyla kabul edip onları oldukları gibi sev.*
- *Yaptığın iyiliğin karşılığını bekleme.*
- *Her fırsatta ve her ortamda mutluyum ve mutlu olacağım de.*
- *Dar çevrene ve tabii ki tüm topluma yararlı olmak için çaba göster.*
- *Sevdiklerine her fırsatta sevgini sıkça ve cömertçe belli et...*

Babamı bıraksam öğütlerin ardı arkası kesilmeyecekti... Canım benim yaa... Kendisi de zaten bu öğütlerini yaşayan bir insandı. Bu nedenle de sevenleri inanılmaz derecede çoktu. Saygı, sevgi ve özlemle yüreğimde taşıyorum seni...

26 Ocak 2015

SONSÖZ

Fotoğraf albümü olarak başlayan bir proje karman çorman birşeye dönüştü.

Duygularımı dile getirdiğim bir derleme oldu.

Açıkçası ben sevdim. Dilerim sizler de seversiniz.

Sanatla uğraşmak insanı içinde bulunduğu andan uzaklaştıran, onu farklı dünyalara götüren, kendisini sevdiklerine ve belki de tüm insanlığa daha iyi ifade etmesine ve onlara daha içten yaklaşmasına neden olan belki de bütün bunların sonunda onu daha insan bir insana dönüştüren birşey. Bu nedenlerle bence sanatın her dalı eleştiriye kapalıdır. Bir duyguyu, bir düşüncüyü nasıl eleştirebiliriz. Karşı duygularımızı, düşüncelerimizi onların karşısında dile getirebiliriz. Ama eleştiri? Olmamalı...

Sakin yanlış anlaşılmasın albümüme karşı takınmanız gereken tavır konusunda sizi koşullandırmaya çalışmıyorum. Asla... Bunlar, tüm albümde olduğu gibi, sadece benim duygu ve düşüncelerim.

Bu albümün fotoğraf meraklılarının kesinlikle bir şekilde yararlanacağı bir eser olacağına eminim. Hataları görüp yinelememeyi öğrenecekler ve beğendikleri noktaları da örnek alacaklar. Eğer böyle olursa paylaşımımın anlamı sonsuz olacak.

Gençler, bir dinazorun duygularına tanık olup eski kuşakları biraz daha tanıma çabasına girecekler belki. Ne güzel olur o zaman...

Uzatma Rüştü... Kalemi bir alıyorsun ele, bırakmak bilemiyorsun...;-)))

Burada sanırım birkaç teşekkür edilmesi gerek.

Öncelikle, bu kitabın hazırlanmasında beni sürekli teşvik edip cesaretlendiren ve basılmasında en büyük katkısı olan dostum Hasan İlhan'a,

Bu fotoğrafların insanların beğenisine sunulmasında yardımları olan sevgili Aykut ve Artuk Fırat ile tüm Fırat Color çalışanlarına (Onur ve Numan başta olmak üzere),

Çektiğim fotoğraflara beğenilerini ifade ederek beni cesaretlendiren tüm dostlara,

Bunların çok daha ötesinde beni varlığıyla mutluluğun doruklarına taşıyan ve her konuda beni yücelterek kendimi olduğumdan daha iyi duyumsamama neden olan, sergi açma başta olmak üzere birçok alanda beni yüreklendiren canım karım, biricik aşkıma,

Güneşe,

Denize,

Dağlara,

Çiçeklere,

Yağmur damlalarına,

Herkese, canlı olan herşeye selam olsun...

Yüreğinizdeki çocuk sizi hiç terk etmesin ve sizi çılgınlıklardan çılgınlıklara sürüklesin...